

ความสัมพันธ์ระหว่างการพึ่งพาตนเองกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัด
สงขลา

**The Relationship between Self-reliance and Technology Acceptance of
Elderly in Songkhla Province**

ต่อตระกูล ไชยอิน
Tortrakool Chai-in

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

**A Minor Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Business Administration
Prince of Songkla University**

2561

ชื่อสารนิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่างการพึ่งพาตนเองกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ
ในจังหวัดสงขลา

ผู้เขียน นาย ต่อตระกูล ไชยอิน
สาขาวิชา บริหารธุรกิจ

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์หลัก

.....
(ดร. พัฒนิจ โกญจนาท)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธานกรรมการ
(ดร. พัฒนิจ โกญจนาท)

.....กรรมการ
(อาจารย์ วิญชัย อุ่นอดิเรกกุล)

.....กรรมการ
(อาจารย์ กาญจนาด จงภักดี)

.....
(ดร.สุนันทา เหมทานนท์)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาบริหารธุรกิจ

ชื่อสารนิพนธ์	ความสัมพันธ์ระหว่างการพึ่งพาตนเองกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา
ผู้เขียน	นายต่อตระกูล ไชยอิน
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา 2) ศึกษาระดับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ 3) เปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ 4) ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการพึ่งพาตนเองกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา จำนวน 385 คน สถิติที่ใช้คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบความต่าง (t-Test) และทดสอบ (f-Test) ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product-moment Correlation Coefficient)

ผลการศึกษาพบว่า 1) การพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุอยู่ในระดับมาก ได้แก่ 1.ด้านร่างกาย 2.ด้านสังคม 3.ด้านจิตใจ 4.ด้านการเงิน ตามลำดับ 2) การยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุอยู่ในระดับมาก ได้แก่ 1.ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ 2.ด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งาน 3.ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้ 4.ด้านการรับรู้ความเพลิดเพลิน 5.ด้านอิทธิพลทางสังคม และ 6.ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้ อยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ 3) ผู้สูงอายุที่มี อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่างกัน การยอมรับเทคโนโลยีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 4) การพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ มีความสัมพันธ์ เชิงบวก ในระดับปานกลาง กับ การยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ

จากผลการศึกษาผู้ดูแลผู้สูงอายุสามารถนำผลการศึกษาไปใช้ ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุสามารถดูแลตนเองได้ทางด้านร่างกายและสามารถส่งเสริมให้เกิดการใช้เทคโนโลยีได้โดยการสร้างการรับรู้ถึงประโยชน์เป็นอันดับแรก

Minor Thesis Title	The Relationship between Elderly of Self-reliance and Technology Acceptance in Songkhla Province
Author	Mr. Tortrakool Chai-in
Major Program	Business Administration
Academic Year	2017

ABSTRACT

The objective of this research were to study 1) the level of elderly of self-reliance 2) the level of elderly acceptance of technology 3)to compare difference of individual factors of elderly technology acceptance and 4) the Relationship between Elderly of self- reliance and Technology Acceptance in Songkhla Province. The population were 385 elders in Songkhla Province. The statistic used in the research was frequency value, percentage, average, standard deviation, T- Test, F- Test, One way ANOVA and Pearson's Product- moment Correlation Coefficient.

The finding revealed the level of elderly of self-reliance factors were rate at high. 1) physical 2) social 3) mental 4) financial and the level of elderly acceptance of technology factor was rate at high. 1) perceived usefulness 2) usage behavior 3) attitude 4) enjoyment 5)) social- influence 6) perceived ease of use. Addition find that the elderly had different ages, education, career and salary level are different both of the technology acceptance factor. Finally, the relationship between elderly of self-reliance and technology acceptance rate were medium positive relationship.

The results of the study, caregivers of the elderly can contribute to the enhancement of self-care ability of the elderly and can also promote the use of technology by creating awareness first.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับความกรุณาจาก ดร.พัฒนาจิต โภษะจนาท ที่มีส่วนอย่างยิ่งในการให้ความรู้และแนะนำ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือมาโดยตลอด รวมถึงคณะกรรมการสารนิพนธ์ อาจารย์วิญชัย อุ่นอดิเรกกุล ซึ่งคอยแนะนำตรวจสอบและแก้ไขในข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อความสมบูรณ์ของการศึกษาสารนิพนธ์นี้ และคำแนะนำที่เป็นประเด็นสำคัญจาก อาจารย์กาญจนาต จงภักดี ในการปรับปรุงแก้ไขสารนิพนธ์ฉบับนี้ กระทั่งสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้ศึกษาจึงขอกราบขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณะอาจารย์ในภาควิชาบริหารธุรกิจทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการศึกษานี้ ที่ทำให้ผู้ศึกษาเข้าใจในเนื้อหาที่เป็นประโยชน์ประกอบการศึกษาในสารนิพนธ์ฉบับนี้ ได้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณกลุ่มผู้สูงอายุทุกท่านที่เสียสละเวลา ให้ความร่วมมือในการทำแบบสอบถามในการศึกษานี้ และให้ข้อมูลของกลุ่มเพื่อนผู้สูงอายุด้วยกัน ทำให้สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้บรรลุตามเป้าหมายในการศึกษา

ท้ายนี้ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณครอบครัวของผู้ศึกษา และเพื่อนร่วมภาควิชาที่ให้การสนับสนุนในทุกๆด้านที่เป็นประโยชน์ในการศึกษา และมีส่วนร่วมในการทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ต่อตระกูล ไชยอิน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	(3)
Abstract.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
รายการตาราง.....	(8)
รายการภาพประกอบ.....	(11)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	3
1.3 ขอบเขตของการศึกษา.....	3
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.5 นิยามศัพท์.....	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
2.1 แนวคิดและทฤษฎีการพึ่งพาตนเอง.....	5
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ.....	8
2.3 แนวคิดการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ.....	9
2.4 แนวคิดและทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยี.....	10
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
2.6 กรอบแนวคิดงานวิจัย.....	23

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 ระเบียบวิธีศึกษา.....	24
3.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา.....	24
3.2 ขั้นตอนการศึกษาและการเก็บข้อมูล.....	25
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	26
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	26
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	28
บทที่ 4 ผลการศึกษา.....	29
4.1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา.....	29
4.2 วิเคราะห์ข้อมูลการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา.....	32
4.3 วิเคราะห์ข้อมูลการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ.....	36
4.4 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการยอมรับ เทคโนโลยีของผู้สูงอายุ.....	43
4.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพึ่งพาตนเองกับการยอมรับ เทคโนโลยีของผู้สูงอายุ.....	60
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะการศึกษา.....	62
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	62
5.2 อภิปรายผลการศึกษา.....	65
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	67
บรรณานุกรม.....	69
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	73
ภาคผนวก ข แสดงผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	81
ประวัติผู้เขียน.....	88

รายการตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	แสดงปัจจัยการพึ่งพาตนเองในแต่ละด้าน ที่ได้จากการทบทวนงานวิจัย.....	16
2.2	แสดงปัจจัยในด้านต่างๆที่มีผลต่อการยอมรับเทคโนโลยี ที่ได้จากการทบทวนงานวิจัย.....	21
3.1	แสดงเกณฑ์ค่าเฉลี่ยคะแนนสำหรับการแปลผลในระดับของความคิดเห็นของ แบบสอบถาม.....	27
3.2	แสดงเกณฑ์ระดับความสัมพันธ์กันของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์.....	28
4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	30
4.2	แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามประสบการณ์ ใช้งานกลุ่มของเทคโนโลยี.....	31
4.3	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมของการพึ่งพาตนเอง ของผู้สูงอายุ.....	32
4.4	แสดงระดับการพึ่งพาตนเองด้านร่างกาย.....	33
4.5	แสดงระดับการพึ่งพาตนเองด้านจิตใจ.....	34
4.6	แสดงระดับการพึ่งพาตนเองด้านสังคม.....	35
4.7	แสดงระดับการพึ่งพาตนเองด้านการเงิน.....	36
4.8	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมของด้านการยอมรับ เทคโนโลยีของผู้สูงอายุ.....	37
4.9	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับเทคโนโลยี ของผู้สูงอายุด้านการรับรู้ถึงประโยชน์.....	38
4.10	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับเทคโนโลยี ของผู้สูงอายุด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้.....	39
4.11	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับเทคโนโลยี ของผู้สูงอายุด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้.....	40
4.12	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับเทคโนโลยี ของผู้สูงอายุ ด้านอิทธิพลทางสังคม.....	41

รายการตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4.13	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับเทคโนโลยี ของผู้สูงอายุด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งาน.....	42
4.14	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับเทคโนโลยี ของผู้สูงอายุ การรับรู้ความเพลิดเพลิน.....	43
4.15	แสดงข้อมูลเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามเพศ	44
4.16	แสดงข้อมูลเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยี ของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามช่วงอายุ.....	45
4.17	แสดงข้อมูลเปรียบเทียบด้านการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ โดยจำแนกตามช่วงอายุเป็นรายคู่.....	46
4.18	แสดงข้อมูลเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ โดยจำแนกตามระดับการศึกษา.....	47
4.19	แสดงข้อมูลเปรียบเทียบด้านการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ โดยจำแนกตาม ระดับการศึกษา เป็นรายคู่.....	48
4.20	แสดงข้อมูลเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ โดยจำแนกตามอาชีพ.....	50
4.21	แสดงข้อมูลเปรียบเทียบด้านการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ โดยจำแนกตามอาชีพเป็นรายคู่.....	51
4.22	แสดงข้อมูลเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ โดยจำแนกตามตามรายได้.....	53
4.23	แสดงข้อมูลเปรียบเทียบด้านการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ โดยจำแนกตามรายได้เป็นรายคู่.....	56
4.24	แสดงข้อมูลเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ โดยจำแนกตามสมาชิกในครอบครัว.....	57
4.25	แสดงข้อมูลเปรียบเทียบด้านการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ โดยจำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัวรายคู่.....	60

รายการตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
4.26	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับเทคโนโลยี กับการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ.....	61

รายการภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
2.1	แบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี TAM (Davis, 1989).....	13
2.2	กรอบแนวคิดการศึกษา.....	23

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบัน เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทสำคัญในการดำเนินชีวิตเป็นอย่างมาก โดยเทคโนโลยีมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกหลายๆด้านในชีวิตประจำวันเช่น การติดต่อสื่อสารที่สะดวกและรวดเร็ว เช่น เกิดขึ้นจากการใช้งานผ่านเทคโนโลยีโทรศัพท์มือถือ การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์(E-mail) กิจกรรมการทำงานผ่านระบบเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ หรือการนำเทคโนโลยีเข้ามามีใช้ในการบริหารจัดการภายในองค์กรเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด (วนิดา ตะนุรักษ์ นรพล จินันท์เดช และประยงค์ มีใจซื่อ, 2560).หรือแม้แต่การใช้งานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยการเรียนรู้จากสื่อต่างๆผ่านทางเทคโนโลยี ล้วนแต่เป็นบทบาทสำคัญของเทคโนโลยีที่เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของบุคคล ตั้งแต่ วัยเด็ก จนถึงกลุ่มคนวัยเกษียณหรือวัยผู้สูงอายุ (อารีย์ มัยยพงษ์ 2556) โดยเฉพาะกลุ่มคนวัยสูงอายุสามารถใช้ประโยชน์จากกลุ่มของเทคโนโลยีดังกล่าวในการติดต่อสื่อสารผ่านโทรศัพท์มือถือ สมาร์ทโฟน ระบบอินเทอร์เน็ต โซเชียลเน็ตเวิร์ก และแอปพลิเคชันต่างๆที่สามารถนำมาใช้งานในการส่งไฟล์เอกสาร แชร์ไฟล์ภาพ การติดต่อกับลูกหลานที่อยู่ห่างไกลได้ (กุศล สุนทรธาดา,2556) เป็นอีกหนึ่งบทบาทสำคัญของเทคโนโลยีที่มีส่วนช่วยเพิ่มศักยภาพการดูแลตนเองและชีวิตความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุให้ดียิ่งขึ้น โดยใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อการเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต

ขณะเดียวกันประเทศไทย กำลังเปลี่ยนแปลง โครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคม ผู้สูงอายุ โดยประชากรที่มีอายุ ตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปจะมีอัตราที่เพิ่มสูงขึ้น จากข้อมูลสำนักงานสถิติแห่งชาติที่มีการสำรวจประชากรผู้สูงอายุทุกๆ3ปี ระหว่างปี 2537-2557 พบว่าประชากรที่มีอายุ60ปีขึ้นไปมีจำนวนและสัดส่วนต่อประชากรทั้งประเทศที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยในปี2557 อัตราร้อยละของผู้สูงอายุอยู่ที่ 14.9 % ของประชากรทั้งประเทศ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557) และจากข้อมูลสถิติของกรมการปกครองระบบสถิติทางการทะเบียนในปี 2560 พบว่ามีจำนวนผู้สูงอายุสูงถึง 10,225,322 คน คิดเป็นอัตราร้อยละของผู้สูงอายุอยู่ที่ 15.5% ของจำนวนประชากรทั้งประเทศ นอกจากนี้คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้คาดการณ์จำนวนประชากรผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องไว้ในระหว่างปี 2533-2583 และจากประเมินพบว่าในปี2561 จะเป็นปีแรกที่

ประเทศไทยมีจำนวนวัยผู้สูงอายุมากกว่าจำนวนวัยเด็ก และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องทำให้ประเทศไทยกลายเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ในปี2564 โดยจะมีจำนวนประชากรผู้สูงอายุเป็น 20% ของจำนวนประชากรทั้งประเทศและจะกลายเป็นสังคมผู้สูงอายุระดับสุดยอดในปี2579โดยจำนวนประชากรผู้สูงอายุที่มีอายุ60ปีขึ้นไปเป็น30% ของจำนวนประชากรทั้งประเทศ เป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากรที่ค่อนข้างเร็วเมื่อเทียบกับประเทศที่เป็นสังคมผู้สูงอายุแล้ว หลายๆประเทศ ทั้งนี้จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ ในหลายๆด้าน ทั้งด้านการเงิน ด้านเศรษฐกิจ ด้านแรงงาน และด้านสังคมชีวิตความเป็นอยู่ของผู้นักภายในประเทศเมื่อประชากรที่เป็นกำลังแรงงานของชาติเริ่มที่จะทยอยเกษียณตัวลง (ไทยรัฐ, 2560)

จังหวัดสงขลา เป็นจังหวัดศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่สำคัญจังหวัดหนึ่งของประเทศไทยและมีจำนวนผู้สูงอายุสูงเป็นอันดับต้นๆของทางภาคใต้ จากข้อมูลระบบสถิติทางทะเบียนกรมการปกครองปี 2559 จังหวัดสงขลาเป็นผู้สูงอายุจำนวน 195,539 คน คิดเป็นร้อยละ13.8 ของประชากรทั้งจังหวัด (กรมกิจการผู้สูงอายุ, 2559)เป็นสัดส่วนที่สูงใกล้เคียงกับสัดส่วนของจำนวนผู้สูงอายุทั้งประเทศหากประชากรของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลาจะมีแนวโน้มสูงขึ้นตามสัดส่วนของประชากรทั้งประเทศก็ย่อมส่งผลกระทบในการพัฒนาในด้านต่างๆ สิ่งสำคัญที่สามารถพัฒนาศักยภาพผู้สูงอายุได้คือการเข้าถึงในกลุ่มของเทคโนโลยีดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

ถึงแม้ว่าเทคโนโลยีสำหรับผู้สูงอายุมีประโยชน์ในหลายด้าน แต่ยังมีช่องว่างหรือขีดจำกัดสำหรับการใช้งานหรือการยอมรับการใช้งานในเทคโนโลยีโทรศัพท์มือถือ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ของผู้สูงอายุ เช่น การพึ่งพาตนเองได้ของผู้สูงอายุเอง หรือ ความเสื่อมถอยทางร่างกายและจิตใจที่เพิ่มขึ้นตามอายุที่มากขึ้นอาจเป็นผลต่อการยอมรับการใช้งานในกลุ่มของเทคโนโลยีดังที่กล่าวมา รวมถึงในปัจจุบันผู้ใช้เทคโนโลยีส่วนใหญ่จะเป็นวัยเด็ก วัยรุ่น และวัยทำงานโดยประสบการณ์ของผู้สูงอายุเองกับการสัมผัสกับเทคโนโลยีใหม่ๆยังมีน้อย จึงเป็นปัญหาในการรับรู้ถึงการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีในยุคปัจจุบัน (กุศล สุนทรธาดา,2556)

จากปัญหาและที่มาผู้ศึกษาได้เห็นความสำคัญในการศึกษา ของความสัมพันธ์ระหว่างการพึ่งพาตนเองกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลาซึ่งเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่สำคัญทางภาคใต้ของประเทศไทยและมีจำนวนผู้สูงอายุสูงเป็นอันดับต้นๆของทางภาคใต้เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานต่างๆทั้งภาครัฐและเอกชนในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เศรษฐกิจและสังคมต่อไปในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยได้ในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาระดับการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาระดับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา
3. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา
4. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการพึ่งพาตนเองกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา

1.3 ขอบเขตของการศึกษา

1.3.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาระดับการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ โดย แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านการเงิน
2. ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษาด้านการยอมรับเทคโนโลยี 6 ด้าน คือ การรับรู้ถึงประโยชน์ การรับรู้ความง่ายในการใช้ทัศนคติที่มีต่อการใช้ อิทธิพลทางสังคม พฤติกรรมการตั้งใจใช้งาน และการรับรู้ความเพลิดเพลิน
3. กลุ่มประชากรที่ผู้ศึกษาทำการศึกษา คือ กลุ่มประชากรผู้สูงอายุตั้งแต่ 60ปีขึ้นไปที่ใช้เทคโนโลยีในกลุ่มของ โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก และคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะ ภายในเขตจังหวัดสงขลา

1.3.2 ขอบเขตระยะเวลา

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลเพื่อทำการศึกษา เป็นระยะเวลา 3 เดือน (กุมภาพันธ์-เมษายน 2561)

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงระดับการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลาเพื่อทราบถึงระดับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา
2. เพื่อทราบถึงความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลกับการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา
3. เพื่อทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างการพึ่งพาตนเองกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา
4. ผลการศึกษาหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ได้ในกระบวนการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยีและคุณภาพชีวิตในการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ

1.5 นิยามศัพท์

1. เทคโนโลยี หมายถึง เทคโนโลยี โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก หรือ คอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะ
2. การยอมรับเทคโนโลยี หมายถึง บุคคลที่ตัดสินใจยอมรับที่จะใช้งานเทคโนโลยี โดยมีปัจจัยที่ทำให้เกิดการยอมรับคือ
  - 2.1 การรับรู้ถึงประโยชน์ของการใช้งาน
  - 2.2 การรับรู้ความง่ายในการใช้
  - 2.3 ทักษะคนที่มีการใช้
  - 2.4 อิทธิพลทางสังคม
  - 2.5 พฤติกรรมการตั้งใจใช้งาน
  - 2.6 การรับรู้ความเพลิดเพลิน
3. ผู้สูงอายุ หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุเกิน 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทยที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสงขลา
4. การพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ หมายถึง ผู้สูงอายุที่สามารถพึ่งพาตนเองได้ด้วยตนเอง 4 ด้าน คือ
  - 4.1 ด้านร่างกาย
  - 4.2 ด้านจิตใจ
  - 4.3 ด้านสังคม
  - 4.4 ด้านการเงิน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสำหรับการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการพึ่งพาตนเองกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีการพึ่งพาตนเอง
- 2.2 แนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ
- 2.3 แนวคิดการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ
- 2.4 แนวคิดและทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยี
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 กรอบแนวคิดการศึกษา

2.1 แนวคิดและทฤษฎีการพึ่งพาตนเอง

2.1.1 ความหมายของการพึ่งพาตนเอง

แนวคิดการพึ่งพาตนเองเป็นแนวคิดที่ได้รับการกล่าวถึงกันมาก เมื่อสังคมและเศรษฐกิจของประเทศเกิดการเปลี่ยนแปลง ปัญหาต่างๆ เริ่มเข้ามามีบทบาทมากขึ้น ทำให้เกิดผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของคนในสังคมเช่น ปัญหาผู้มียาได้น้อย ปัญหาหนี้สินที่เพิ่มมากขึ้น บวกกับโครงสร้างทางสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลง การที่ผู้สูงอายุมีจำนวนมากขึ้น หากหาเลี้ยงชีพเองไม่ได้ก็ต้องพึ่งพาอาศัยจากลูกหลาน เพื่อตอบสนองต่อการดำรงชีพ และผลกระทบทางเศรษฐกิจที่ทำให้เครื่องอุปโภคบริโภคมีราคาที่สูงขึ้น ในขณะที่เดียวกันราคาขายผลผลิตหรือรายได้ของบุคคลกลับไม่ได้เพิ่มตาม ด้วยเหตุนี้แนวคิดการพึ่งพาตนเอง จึงเป็นตัวช่วยสำคัญที่ช่วยให้พึ่งพาตนเองได้โดยลดการพึ่งพาอาศัยผู้อื่น ใช้การยึดหลักความพอดีพอใช้ และภูมิปัญญาดั้งเดิมที่สามารถลดค่าใช้จ่ายลงได้ หรืออาศัยความรู้ความสามารถของตนเองประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในปัจจุบันเพื่อเป็นตัวช่วยให้สามารถเกิดการพึ่งพาตนเองได้

สุติ ศิริวงศ์พากร (2556) ได้ให้ความหมายการพึ่งพาตนเองว่า การที่บุคคลยอมรับและเชื่อมั่นในความสามารถของตนเองในการกระทำใดๆ และได้แสดงออกตามความสามารถของตนเอง สามารถริเริ่มและตัดสินใจตลอดจนการกำหนดความต้องการที่จะเป็นประโยชน์กับชีวิตได้ด้วยตัวเอง โดยใช้ความรู้ความสามารถของตนเองที่มีอยู่แก้ไขปัญหา แก้ไขอุปสรรคหรือการกระทำใดๆ ให้สำเร็จด้วยตนเอง อย่างมั่นใจ ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และการเงิน เพื่อการมีชีวิตอยู่อย่างคุณภาพ

เอกพบ เอสมทราเมฐู (2559) ได้ให้ความหมายการพึ่งพาตนเองว่า ความสามารถในการดำรงตนอยู่ได้อย่างอิสระ มั่นคง สมบูรณ์ ซึ่งการพึ่งตนเองได้นั้นมีทั้งในระดับบุคคลและชุมชน ต้องสามารถผันเปลี่ยนไปตามเวลาได้ เพื่อใช้เกิดความเหมาะสมสอดคล้องและสมดุล

พระมหาพิรพัฒน์ พันศิริ (2553) ได้ให้ความหมายภาวะการณ์พึ่งพาตนเองว่า ความรู้สึกที่เกิดจากความภาคภูมิใจในตนเองอันเกิดขึ้นจากข้างในปรากฏออกมาข้างนอก ผ่านพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกได้ด้วยความสามารถของตนเอง มีความเชื่อมั่นในการกระทำสิ่งใดๆ ให้สำเร็จโดยใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่แก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น โดยไม่ทำตัวให้เป็นปัญหาหรือเป็นภาระแก่ผู้อื่น หรือหมู่คณะ

จิตินันท์ นาคผู้ (2557) ได้ให้ความหมายการพึ่งพาตนเองว่า การที่บุคคลมีการปฏิบัติหรือทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันด้วยตัวเอง ที่ใช้ทักษะการพึ่งพาตนเองทางด้านต่างๆ มีขีดความสามารถในการใช้ความคิดความเข้าใจในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง โดยไม่ให้เป็นปัญหาหรือภาระแก่ผู้อื่น มีการใส่ใจดูแลตนเองป้องกันการเจ็บป่วยและโรคร้ายต่างๆ เพื่อให้มีสุขภาพที่ดี รวมทั้งสามารถสร้างสังคมในการพึ่งพา ช่วยเหลือดูแลครอบครัวและชุมชนร่วมด้วย

บุญเลิศ พูลสุขโข (2540 อ้างถึงใน สุติ ศิริวงศ์พากร 2556) ได้ให้ความหมายการพึ่งพาตนเองว่า การที่บุคคลได้แสดงออกถึงความพยายามที่จะช่วยเหลือตัวเอง โดยใช้ความรู้ความสามารถของตนเองที่มีอยู่ แก้ไขปัญหา แก้ไขอุปสรรคหรือการกระทำใดๆ ให้สำเร็จด้วยตนเองอย่างมั่นใจ ทั้งในด้านการศึกษเล่าเรียน ด้านการปฏิบัติภารกิจประจำวัน และ ด้านเศรษฐกิจ

จากความหมายข้างต้น ผู้ศึกษาจึงสรุปความหมายของการพึ่งพาตนเองได้ว่า บุคคลที่เชื่อมั่นในความสามารถและปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยการแสดงออกถึงความพยายามปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ใช้ความรู้ความสามารถของตนเองในการกระทำสิ่งใดๆ ให้สำเร็จ มีความมั่นใจในตนเองในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่างๆ พึ่งพาตนเองได้ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และการเงิน โดยไม่ให้เป็นภาระต่อผู้อื่น

2.1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการพึ่งพาตนเอง

การพึ่งพาตนเองได้ ต้องมีองค์ประกอบ 5 ด้านด้วยกัน หรือ TERMS MODEL เป็นโมเดลที่กล่าวถึงตัวกำหนดการพึ่งตนเองได้ โดยนำมาจากกรอบทฤษฎีหลักโครงสร้างหน้าที่ (Structural Function) ทฤษฎีระบบ (System Approach) และการประมวลความรู้เข้าด้วยกันกับสามศาสตร์ใหญ่คือ วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ รวมเป็นสหสาขา (Interdisciplinary Approach) และสร้างเป็นกรอบความคิดใหม่เป็น TERMS MODEL (ครรรชิต พุทธโกษา, 2554) คือ 1. การพึ่งพาตนเองได้ด้านเทคโนโลยี (T) 2. การพึ่งพาตนเองได้ทางด้านเศรษฐกิจ (E) 3. การพึ่งพาตนเองได้ทางทรัพยากรธรรมชาติ (R) 4. การพึ่งพาตนเองได้ทางด้านจิตใจ (M) 5. การพึ่งพาตนเองได้ทางด้านสังคม (S) มีรายละเอียดดังนี้

1. การพึ่งพาตนเองได้ด้านเทคโนโลยี (technological self-reliance) คือ การใช้งานด้านเทคโนโลยีเพื่อประโยชน์ในการดำรงชีพในทุกด้าน เช่น การประกอบอาชีพ การติดต่อสื่อสารในชุมชน ด้านการบริหารจัดการโดยเทคโนโลยีมีส่วนช่วยให้กิจกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น เทคโนโลยีในบริบทดังกล่าว รวมถึงการมีปริมาณและคุณภาพของเทคโนโลยีทางวัตถุต่างๆ เครื่องมือ เครื่องมือ เครื่องจักรกล และเทคโนโลยีทางสังคม ทั้งเทคโนโลยีสมัยใหม่และเทคโนโลยีด้านภูมิปัญญาดั้งเดิม การใช้งานในด้านเทคโนโลยีดังกล่าวทำให้ชุมชนและบุคคลสามารถพึ่งพาตนเองได้ทางหนึ่ง (สุคี ศิริวงศ์พากร, 2556)

2. การพึ่งพาตนเองได้ทางด้านเศรษฐกิจ (economic self-reliance) คือ ความสามารถในการดำรงชีพได้ในทางเศรษฐกิจ สามารถหาเลี้ยงชีพได้ด้วยตนเองมีรายได้เพื่อใช้ในการซื้อหาปัจจัย 4 เช่น ยารักษาโรค อาหารในการบริโภค สิ่งของเครื่องใช้เสื้อผ้า และการมีที่อยู่อาศัย การซื้อหาอุปกรณ์ที่ช่วยพัฒนาตนเอง เช่น หนังสือตำราเรียนเพื่อการศึกษา และอุปกรณ์การดูแลสุขภาพการออกกำลังกายให้สมบูรณ์แข็งแรง รวมถึงการดูแลสุขภาพรอบข้างให้ลูกหลานได้ศึกษาเล่าเรียน (รุ่งโรจน์ สิ้นซ์เทียม, 2555)

3. การพึ่งพาตนเองได้ทางทรัพยากรธรรมชาติ (natural self-reliance) การใช้ประโยชน์จากธรรมชาติในการดำรงชีพได้ธรรมชาติหมายถึง รวมทรัพยากรสิ่งแวดล้อมโดยรอบที่อยู่อาศัยชุมชน และรวมถึงการรักษาดูแลสุขภาพทรัพยากรที่มีให้คงอยู่เพื่อการใช้งานในการดำรงชีพ เช่น แหล่งน้ำ ผืนดิน ป่าไม้ และพืชพันธุ์ต่างๆ ไม่ให้เสื่อมสภาพหรือโดนทำลายจนหมด ถึงแม้จะสามารถพึ่งพาตนเองได้จากทางอื่นแต่หาก ทรัพยากรธรรมชาติโดยรอบโดนทำลาย เช่นแหล่งน้ำ ก็ไม่สามารถที่จะดำรงอยู่และพึ่งพาตนเองได้เช่นกัน (เอกพบ เอสมทราเมฐ, 2559)

4. การพึ่งพาตนเองได้ทางด้านจิตใจ (psychological self-reliance) คือ การรักษา ระดับความสมดุลของจิตใจให้เข้มแข็ง มั่นคง ไม่หวั่นไหวเมื่อต้องเจอกับสภาพการณ์ที่เป็นปัญหา และอุปสรรคต่างๆที่ทำให้ได้รับผลกระทบด้านจิตใจ รวมถึงสิ่งยั่วยุต่างๆที่อาจทำให้กระทบต่อการ ดำรงชีพได้ เช่น ความโลภ ความพึงอยากได้ มากจนเกินกำลังของตัวเอง

5. การพึ่งพาตนเองได้ทางด้านสังคม (socio-cultural-self-reliance) คือ กลุ่มบุคคล ที่มีความเป็นปึกแผ่น มีผู้นำที่ดีมีศักยภาพสามารถนำกลุ่มไปสู่การปฏิบัติกิจต่างๆให้บรรลุตาม เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้ความสามารถของบุคคลในกลุ่มของตนเอง ความเป็นปึกแผ่น ทางสังคม อาจเป็นผลจากปัจจัยอื่นๆร่วม เช่น การศึกษา ความเอื้อเฟื้อ การสื่อสารที่ดีต่อกัน การ พึ่งพาตนเองได้ในสังคม ในระดับชุมชน หากมีผู้นำที่ดีด้วยก็จะส่งผลให้ชุมชนสามารถช่วยเหลือ ตัวเองได้ (สุจิตี ศิริวงศ์พากร, 2556)

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ

พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 ได้ให้ความหมายของผู้สูงอายุ ในมาตรา 3 ของ พระราชบัญญัติ โดยผู้สูงอายุหมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติ ไทย

ไบร์เรน และ เรนเนอร์ (1977 อ้างถึงใน สุจิตี ศิริวงศ์พากร, 2556) ได้นำเสนอเกี่ยวกับ กระบวนการสูงอายุ โดยอธิบายไว้ว่า การสูงอายุที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องธรรมชาติภายใต้สภาวะสิ่งแวดล้อม และจะเปลี่ยนแปลงมากขึ้นตามอายุที่เพิ่มมากขึ้น แบ่งเป็น 3 รูปแบบคือ

1. ความสูงอายุทางสภาพร่างกาย คือ การเปลี่ยนแปลงของสภาพร่างกายที่เกิดขึ้น ในทางเสื่อมถอยประสิทธิภาพในการทำงานได้ของอวัยวะต่างๆ ลดน้อยลง โดยเกิดขึ้นตาม กระบวนการของร่างกาย เป็นไปตามอายุไขของแต่ละบุคคล

2. ความสูงอายุทางด้านจิตใจ คือ ความสามารถในการปรับตัวของสภาวะจิตใจที่ เกิดการเปลี่ยนแปลงไปตามอายุ ในส่วน ของ กระบวนการคิด การเรียนรู้ ความจำ การแก้ปัญหา ทักษะคิดต่างๆ รวมไปถึงบุคลิกภาพของบุคคลนั้นๆ

3. ความสูงอายุทางด้านสังคม คือ บทบาททางสังคมสถานะภาพ หน้าที่การงาน ความคาดหวังในตัวบุคคลนั้นจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามวัย ซึ่งจะเกี่ยวกับอายุที่เพิ่มมากขึ้น การ แสดงออกต่อสังคมในสถานะของบุคคลทางสังคม

Hall (1976 อ้างถึงใน สำเนียง พาดิคุบุตร, 2542) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผู้สูงอายุและได้ แบ่งการสูงอายุของคนออกเป็น 4 ประเภทดังนี้

1. การสูงอายุดำเนินไป (Chronological aging) คือ การสูงอายุโดยการนับจากปีปฏิทินหรือปีที่กำเนิดขึ้นไป และจะสามารถบอกได้ถึงระดับอายุว่าใครอายุมากหรือน้อยเพียงใด
2. การสูงอายุตามสภาพร่างกาย (Biological aging) คือ การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นของสถานะของร่างกายเมื่ออายุมากขึ้นทั้งด้านสภาพของร่างกายและกระบวนการต่างๆภายในร่างกายที่เปลี่ยนไปเมื่อมีอายุที่เพิ่มขึ้น
3. การสูงอายุตามสภาพจิตใจ (Psychological aging) คือ การเปลี่ยนแปลงของระบบกระบวนการคิดการรับรู้ การเรียนรู้ ความจำและสติปัญญา รวมถึงบุคลิกภาพของบุคคลที่เปลี่ยนไปเมื่อมีอายุที่เพิ่มมากขึ้น
4. การสูงอายุตามสภาพสังคม (Sociological aging) คือ การเปลี่ยนแปลงตามบทบาทหน้าที่ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปหรือตามสถานภาพของบุคคลในสังคม เช่น ครอบครัว สโมสร หน่วยงานราชการ และอื่นๆ

2.3 แนวคิดการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ

จากการศึกษาแนวคิดการพึ่งพาตนเองและแนวคิดที่เกี่ยวกับผู้สูงอายุ เมื่อมนุษย์ต้องแก้ตัวลงความเสื่อมถอยของทุกๆส่วนก็จะปรากฏขึ้น สิ่งที่สำคัญที่สุดในการปฏิบัติตนต่อความเปลี่ยนแปลง คือการพึ่งพาตนเองได้ของผู้สูงอายุ เพื่อรับมือกับความเสื่อมถอยของตนและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้โดยไม่เป็นภาระและสามารถลดปัญหาทางสังคมในส่วนของผู้สูงอายุลงได้อีกทางหนึ่ง ผู้ศึกษาจึงสนใจในการศึกษาตามแนวคิดของการพึ่งพาตนเองที่มีความสอดคล้องกันกับแนวคิดของแนวคิดของผู้สูงอายุ โดยสนใจที่จะศึกษาการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ 4 ด้าน คือ การพึ่งพาตนเองทางด้านร่างกาย การพึ่งพาตนเองทางด้านจิตใจ การพึ่งพาตนเองทางด้านสังคม และการพึ่งพาตนเองทางการเงิน

1. การพึ่งพาตนเองทางด้านร่างกาย เตือนใจ ทองคำ (2549) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ พฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้สูงอายุ ในอำเภอตากฟ้าได้ข้อสรุปที่เกี่ยวข้องกับการพึ่งพาตนเองทางด้านร่างกายว่า ผู้สูงอายุ มีพฤติกรรมการดูแลตนเองทางด้านร่างกาย โดยร่วมอยู่ในระดับปานกลาง และการทำนายพฤติกรรมการดูแลตนเองทางด้านร่างกายของผู้สูงอายุได้ร้อยละ 36.2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยใช้ปัจจัยการเตรียมตัวก่อนวัย การเห็นคุณค่าในตัวเอง และโลกทัศน์ต่อชีวิตของผู้สูงอายุ

2. การพึ่งพาตนเองทางด้านจิตใจ อินทुकานต์ กุลไวย (2552) ได้กล่าวถึง ด้านจิตใจของผู้สูงอายุว่า ผู้สูงอายุมักเกิดความกลัว ความวิตกกังวลอันสามารถเกิดขึ้นได้จากผลกระทบหลายๆอย่าง เช่น ความเจ็บป่วยของตนเอง ความรู้สึกเหงา ความว้าเหว และอาการต่างของจิตใจที่มักพบได้เมื่อมีอายุที่เพิ่มมากขึ้น เช่น ความรู้สึกน้อยใจ ซึมเศร้า ลึกลับ เบื่อหน่ายในชีวิต

3. การพึ่งพาตนเองทางด้านสังคม จิราภรณ์ ใจสบาย (2553 อ้างถึงใน นนทรี วงษ์วิจารณ์และสุภาณีสนธิรัตน์, 2556) ได้กล่าวไว้ว่า การเข้าร่วมกลุ่มชมรมหรือกลุ่มสมาชิกของผู้สูงอายุ เป็นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ให้ความช่วยเหลือ พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีแรงสนับสนุนทางจิตใจ และมีผลทำให้เกิดการเรียนรู้พฤติกรรมและการดูแลตนเองจากเพื่อนสมาชิก ทำให้ผู้สูงอายุสามารถพัฒนาการดูแลตนเองได้ดียิ่งขึ้น และ พระมหาพิรพัฒน์ พันศิริ (2553) ได้ทำการศึกษา การวัดภาวะการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุกรณีศึกษาผู้สูงอายุที่เป็นสมาชิกสหสัมพันธ์ชมรมผู้สูงอายุกรุงเทพมหานคร โดยพบว่าวัดภาวะการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุในด้านสังคมนั้นอยู่ในระดับปานกลาง และการทำกิจกรรมต่างๆกับคนในครอบครัว คนใกล้ชิด รวมถึงการพบปะพูดคุยกับเพื่อนๆ อยู่เสมอ อยู่ในระดับที่มาก การพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุในด้านสังคม เป็นความสามารถในการดูแลตนเองได้ทางสังคมทำให้เกิดความสุข โดยมีแรงสนับสนุนทางจิตใจเริ่มต้นจากหน่วยย่อยทางสังคมคือครอบครัว และรวมถึงระดับชุมชน สมาคม สามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้ ในงานกิจกรรมต่างๆเช่นงานประเพณี และกิจกรรมอื่นๆที่จัดขึ้น

4. การพึ่งพาตนเองทางการเงิน สุทธิ ศิริวงศ์ภากร (2556) ได้สรุปการพึ่งพาตนเองได้ของผู้สูงอายุทางการเงินไว้ว่า ความสามารถของผู้สูงอายุที่สามารถจัดการกับภาวะทางการเงินของตนเอง การจัดทำบัญชีรายจ่าย การควบคุมการใช้จ่าย การพยายามหารายได้เพิ่มตามศักยภาพ การอดออม การวางแผนทางการเงินที่ได้ผ่านการทบทวนอย่างรอบคอบ และเพียงพอจะทำให้ให้ผู้สูงอายุดำเนินชีวิตประจำวันได้โดยไม่ต้องรบกวนหรือเป็นภาระแก่ครอบครัว

2.4 แนวคิดและทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยี

2.4.1 ความหมายของการยอมรับเทคโนโลยี

การยอมรับเทคโนโลยีเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากเหตุผลส่วนบุคคล โดยตั้งใจยอมรับเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง การยอมรับเทคโนโลยีเกิดจากปัจจัยต่างๆที่ทำให้เกิดการยอมรับเกิดขึ้นทำให้ผู้วิจัยหลายท่านให้ความสนใจในการศึกษาและใช้ประโยชน์จากปัจจัยและ

ทฤษฎีของการยอมรับเทคโนโลยีเพื่อศึกษาการยอมรับในเทคโนโลยีในด้านต่างๆ และหลายท่านได้อธิบายความหมายของการยอมรับเทคโนโลยีในบริบทของแต่ละท่านไว้ดังนี้

1. เกวรินทร์ ละเอียดดีนันท์ (2557) ได้ให้ความหมายการยอมรับเทคโนโลยีว่าการยอมรับเทคโนโลยี หมายถึง เป็นการนำเทคโนโลยีที่ยอมรับมาใช้งานซึ่งก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตัวบุคคลหรือการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรม ทักษะ และการใช้งานเทคโนโลยีที่ง่ายขึ้น นอกจากนี้การนำเทคโนโลยีมาใช้งานทำให้แต่ละบุคคลมีประสบการณ์ ความรู้ และทักษะในการใช้งานเพิ่มเติม

2. ศักรินทร์ ต้นสุพงษ์ (2557) ได้ให้ความหมายการยอมรับเทคโนโลยีว่า การยอมรับเทคโนโลยี หมายถึง การตัดสินใจที่จะนำเทคโนโลยีทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมไปใช้จนเมื่อแน่ใจว่าเทคโนโลยีนั้นสามารถให้ประโยชน์อย่างแน่นอนจนเกิดการลงทุนและการยอมรับตามมา โดยระยะเวลาในการตัดสินใจยอมรับนั้นไม่มีกำหนดแน่นอนตายตัว ขึ้นอยู่กับตัวบุคคลและลักษณะของเทคโนโลยี

3. Hart, Nwibere & Inyang (2015 อ้างถึงใน พรชนก พลาบุญย์, 2558) ได้ให้ความหมายการยอมรับเทคโนโลยีว่า การยอมรับเทคโนโลยี หมายถึง ทักษะ ความเชื่อของบุคคลที่มีต่อการใช้เทคโนโลยีหรือระบบใดระบบหนึ่ง เพื่อให้เป็นปัจจัยที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยี

4. ภัทราวดี ทองมาลา (2558) ได้กล่าวถึงยอมรับเทคโนโลยีว่า เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ในการยอมรับนวัตกรรมและเทคโนโลยี โดยมีพื้นฐานทางด้านจิตวิทยาและสังคมวิทยา เป็นองค์ความรู้สำคัญในการอธิบายกระบวนการยอมรับ

จากความหมายข้างต้น สรุปความหมายการยอมรับเทคโนโลยีว่า การยอมรับเทคโนโลยี คือ การที่บุคคลตัดสินใจที่จะยอมรับนำเทคโนโลยีนั้นๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ จะเริ่มต้นจากปัจจัยที่ทำให้เกิดทัศนคติ การรับรู้ การใช้งานง่าย การรู้สึกถึงประโยชน์ของการใช้งานส่งผลให้เกิดเป็นพฤติกรรมการใช้งานจริงในเทคโนโลยีนั้นๆ

2.4.2 ทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยีการยอมรับเทคโนโลยี

แบบจำลองการยอมรับและเทคโนโลยี A technology acceptance model เป็นทฤษฎีที่นำเสนอโดย Davis (1989) ถูกพัฒนามาจากทฤษฎีการกระทำตามหลักเหตุผล The theory of reasoned action ของ Fishbein and Ajzen (1975) ที่เชื่อว่าบุคคลจะปฏิบัติพฤติกรรมใดนั้นจะสามารถทำนายได้จากการวัด ความเชื่อและคล้อยตาม (Belief) ทัศนคติ (Attitude) และความตั้งใจ

กระทำ (Intention) จะส่งผลให้บุคคลนั้นกระทำพฤติกรรมภายใต้เหตุผล (วนิดา ตะนุรักษ์, นรพล จินันท์เดช, และประยงค์ มีใจชื้อ, 2560)

Davis (1989 อ้างถึงในทัศนยาภรณ์ เสนาสวัสดิ์, 2556) ได้ทำการพัฒนาเป็นแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยีขึ้นเพื่อใช้ศึกษาในบริบทการยอมรับการใช้ระบบสารสนเทศ โดยแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี Technology Acceptance model เป็นแบบจำลองที่อธิบายถึงกระบวนการยอมรับการใช้งานในเทคโนโลยี เกิดขึ้นจากปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการยอมรับการใช้งานในเทคโนโลยีนั้นๆ โดยแบ่งออกเป็น 2 โครงสร้างหลักดังนี้

โครงสร้างที่ 1 ประกอบด้วย 2 ปัจจัยหลักคือ การรับรู้ถึงประโยชน์ (Perceived Usefulness) การรับรู้ว่าง่ายต่อการใช้งาน (Perceived Ease of use)

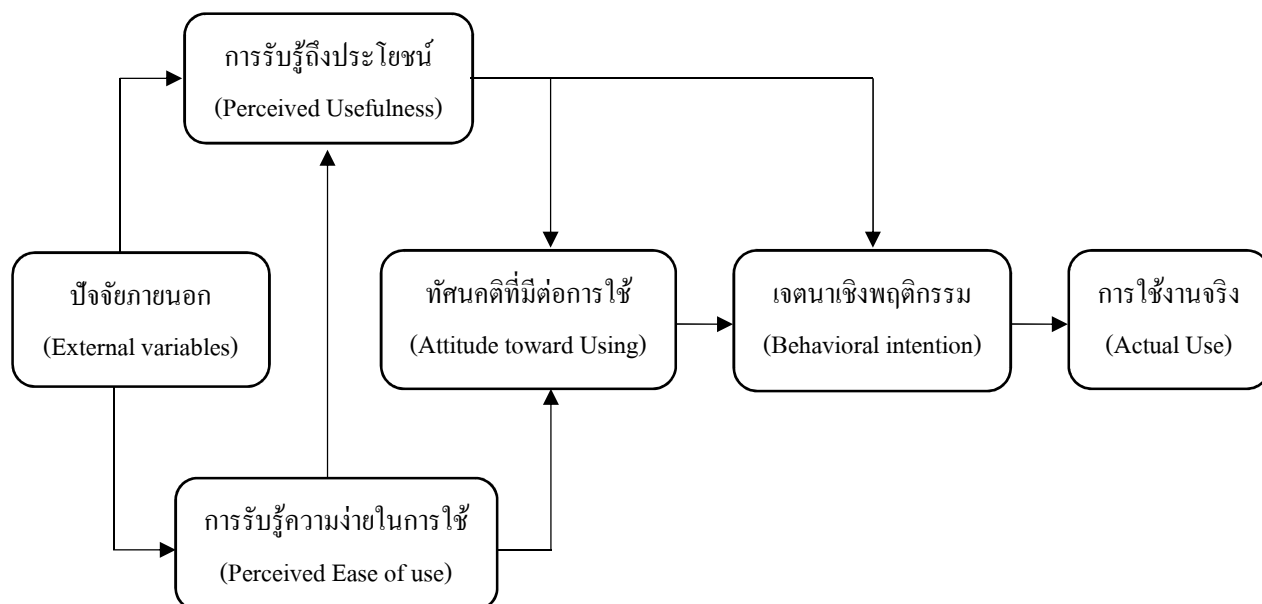
โครงสร้างที่ 2 ประกอบด้วย 3 ปัจจัยหลักคือ ทัศนคติที่มีต่อการใช้ (Attitude toward using) ความตั้งใจที่จะใช้ (Behavioral Intention) และพฤติกรรมการใช้งานจริง (Actual Use) โดย Agarwal and Prasad, (1999 อ้างถึงใน ภัทราวดี ทองมาลา, 2558) ได้ขยายความของ โครงสร้างที่ 1 ประกอบด้วย 2 ปัจจัยหลัก ไว้ดังนี้

1. การรับรู้ถึงประโยชน์ (Perceived Usefulness) เป็นปัจจัยสำคัญในการยอมรับการใช้งานเทคโนโลยีโดยบุคคลเชื่อว่าเทคโนโลยีนั้นๆสามารถช่วยเพิ่มศักยภาพในการทำกิจกรรมหรืองานที่กระทำนั้นๆได้มากขึ้น หรือสามารถรับรู้ได้ถึงของการใช้งานที่ช่วยให้งานสำเร็จได้เร็วขึ้น โดยการรับรู้ถึงประโยชน์นี้มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการยอมรับการใช้งานเทคโนโลยี

2. การรับรู้ว่าง่ายต่อการใช้งาน (Perceived Ease of use) เป็นปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการยอมรับการใช้งานในเทคโนโลยีนั้น โดยเกิดจากการรับรู้ว่าการใช้งานไม่ได้ยากและตรงกับความคาดหวังของผู้ใช้ที่ต้องการการใช้งานง่าย ที่ไม่ได้เกิดจากความพยายามที่จะใช้ ในเทคโนโลยีนั้น นอกจากนี้ จักรพงษ์ สือประเสริฐสิทธิ์ (2554) ยังได้ขยายความของโครงสร้างที่ 2 ด้านทัศนคติ ไว้คือ ทัศนคติที่มีต่อการใช้ (Attitude toward using) เป็นผลมาจากการรับรู้ถึงประโยชน์และการรับรู้ว่าง่ายต่อการใช้งานทำให้ทัศนคติที่ดีต่อเทคโนโลยีนั้นๆเป็นอิทธิพลทำให้เกิดการยอมรับการใช้งานและความตั้งใจที่จะใช้งาน ยังมีผลต่อเนื่องทำให้ผู้ใช้รู้สึกว่าการใช้งานจึงเกิดเป็นพฤติกรรมการใช้งานจริงในเทคโนโลยีนั้นๆ

แบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี Technology Acceptance model หรือ TAM เป็นแบบจำลองที่นักวิจัยหลายท่านได้ทำการศึกษาต่อยอด หรือนำไปใช้เพื่อศึกษาการยอมรับการใช้งานเทคโนโลยี ในบริบทของเทคโนโลยีที่ศึกษานั้นๆอย่างแพร่หลายโดยประยุกต์ใช้จากแนวคิดของแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี นี้และการศึกษาปัจจัยเพิ่มเติมในด้านต่างๆ ที่ส่งผลต่อการยอมรับการใช้งานของเทคโนโลยี เพื่ออธิบายถึงทัศนคติหรือพฤติกรรมของบุคคลในการตัดสินใจยอมรับ

การใช้งานของเทคโนโลยีนั้นๆ ดังแสดงผังกรอบแนวคิดแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี Technology Acceptance model ดังนี้

ภาพที่ 2.1 แบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี TAM (Davis, 1989)

ที่มา : ทศน์ยาภรณ์ เสนาสวัสดิ์, 2556

กล่าวโดยสรุปคือ จากแนวคิดและทฤษฎีดังที่กล่าวมา แสดงให้เห็นถึงกระบวนการที่นำไปสู่การยอมรับของเทคโนโลยี ทำให้เกิดการใช้งานจริงเกิดขึ้นของบุคคลผ่านเจตนาในเชิงพฤติกรรมที่เริ่มต้นจากปัจจัยหลัก 4 ปัจจัย คือ

1. การรับรู้ถึงประโยชน์ของเทคโนโลยีนั้นๆ (Perceived Usefulness)
2. การรับรู้ว่าง่ายต่อการใช้งานของเทคโนโลยีนั้นๆ (Perceived Ease of use)
3. ทัศนคติที่มีต่อการใช้ในเทคโนโลยีนั้นๆ (Attitude toward Using)
4. ปัจจัยภายนอกต่างๆที่ทำให้เกิดการรับรู้เกิดขึ้น (External variable) เช่น ข้อมูล

ปัจจัยส่วนบุคคลหรือประสบการณ์ในการใช้งาน

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ

เอกพบ เอสมทราเมธู (2559) ได้ศึกษาการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุในชุมชนอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยการศึกษาจากการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุที่ถูกแบ่งออกเป็น

5 ด้าน คือ ด้านเทคโนโลยี ด้านเศรษฐกิจ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ ด้านจิตใจ และด้านสังคม จากการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่สามารถพึ่งพาตนเองได้ ในด้านภูมิปัญญาและเทคโนโลยีสารสนเทศเบื้องต้นซึ่งเป็นหน่วยย่อยของด้านเทคโนโลยี เช่น โทรศัพท์ โทรทัศน์ คอมพิวเตอร์ เพื่อช่วยให้สามารถติดต่อกันภายในครอบครัวและการพึ่งพาตนเองได้ทางด้านเศรษฐกิจโดยอาศัยรายได้จากเบี้ยยังชีพ เงินบำนาญและประกอบอาชีพเสริมในการเพิ่มรายได้ให้แก่ตนเอง ในด้านทรัพยากรธรรมชาติ มีการปลูกผักและพืชสมุนไพรเพื่อบริโภคเองและส่วนหนึ่งสร้างรายได้อีกทางหนึ่ง ความสามารถในการพึ่งพาตนเองได้ทางด้านจิตใจ จะเป็นการเข้าวัด ทำบุญ ฟังธรรม รักษาศีล และเจริญภาวนาตามสมควรและการพึ่งตนเองด้านสังคมผู้สูงอายุจะให้ความสำคัญกับส่วนรวม คือ การพึ่งพาอาศัยช่วยเหลือเกื้อกูลและการแบ่งบันกันในสังคมของผู้สูงอายุในชุมชน

เดือนใจ ทองคำ (2549) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้สูงอายุในอำเภอตากฟ้าจังหวัดนครสวรรค์ โดยการศึกษาในระดับของพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้สูงอายุ และการเปรียบเทียบที่มีปัจจัย เพศ อายุ สภาพเศรษฐกิจ ภาวะการมีโรคอาศัย และภาวะการมีโรคประจำตัวที่แตกต่างกัน และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองคือ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ จากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการดูแลตนเองที่พบในระดับสูงคือ การดูแลตนเองด้านร่างกาย และการดูแลตนเองด้านสังคม ส่วน การดูแลตนเองด้านจิตใจ และการดูแลตนเองด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับปานกลาง

พระมหาพิรพัฒน์ พันศิริ (2553) ได้ศึกษา การวัดภาวะการพึ่งพาตนเอง (Self-Reliance) ของผู้สูงอายุ : กรณีศึกษาผู้สูงอายุที่เป็นสมาชิกสหพันธ์ชมรมผู้สูงอายุกรุงเทพมหานคร โดยทำการศึกษา ภาวะการพึ่งพาตนเอง 4 ด้าน คือ ภาวะการพึ่งพาตนเองด้านร่างกาย ภาวะการพึ่งพาตนเองด้านจิตใจ ภาวะการพึ่งพาตนเองด้านสังคม และภาวะการพึ่งพาตนเองด้านการเงิน จากการศึกษาพบว่า ภาวะการพึ่งพาตนเองด้านร่างกายของผู้สูงอายุอยู่ในระดับมาก กล่าวโดยสรุปว่า ผู้สูงอายุมีความพยายามที่จะช่วยเหลือตัวเองในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การไปไหนมาไหน หรือหากไม่สบายก็พยายามช่วยเหลือตัวเองเบื้องต้นโดยไม่ขอความช่วยเหลือจากผู้อื่น ภาวะการพึ่งพาตนเองด้านจิตใจพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง กล่าวโดยสรุปว่า กลุ่มผู้สูงอายุถึงแม้จะมีภาวะการพึ่งพาตนเองด้านจิตใจแต่ก็ยังมีภาวะทางอารมณ์อยู่เช่นความหงุดหงิดและน้อยใจ ภาวะการพึ่งพาตนเองด้านสังคมพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง กล่าวโดยสรุปว่า ผู้สูงอายุมีภาวะการพึ่งพาตนเองด้านสังคมได้ดีมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในการทำกิจกรรมต่างๆร่วมกันดีแต่ยังมีในส่วนของ การช่วยเหลือผู้อื่นที่อยู่ในระดับที่น้อยอยู่ ภาวะการพึ่งพาตนเองด้านการเงิน จากการศึกษาพบว่า อยู่ในระดับปานกลาง กล่าวโดยสรุปว่า ผู้สูงอายุมีการจัดการการเงินในส่วนการจัดสรรค่าใช้จ่ายที่ดีมีการเตรียมการเรื่องการเงินในการใช้จ่ายเช่นเงินเดือน แต่ผู้สูงอายุยังขาดการวางแผน

ด้านการเงินในส่วนของ การสะสมทรัพย์ ประกันชีวิต ประกันสุขภาพ ยังน้อยอยู่อาจส่งผลให้เป็นปัญหาทางการเงินต่อไปในอนาคตในระยะยาว

สุคี ศิริวงศ์ภากร (2556) ได้ศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุในกรุงเทพมหานคร โดยทำการศึกษาจากรูปแบบของสื่อต่างๆคือ สื่อวิทยุโทรทัศน์ สื่อวิทยุกระจายเสียง สื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออินเทอร์เน็ต สื่อกิจกรรม และสื่อบุคคล ในการหาความสัมพันธ์ต่อความสามารถในการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ 4 ด้านด้วยกันคือ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคมและด้านการเงิน จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล การศึกษา รายได้ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ที่แตกต่างกันความสามารถในการพึ่งพาตนเองต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนสถานะพักอาศัย และ เพศที่ต่างกันความสามารถในการพึ่งพาตนเองไม่แตกต่างกัน และยังพบอีกว่า พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารในทุกสื่อที่ทำการศึกษามีความสัมพันธ์กับความสามารถการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุในกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นนทรี วงษ์วิจารณ์และสุปาณีสนธิรัตน์ (2556) ได้ศึกษาทัศนคติต่อการเป็นผู้สูงอายุ การดูแลตนเอง ทักษะทางสังคม และความผาสุกในชีวิต ของสมาชิกชมรม ผู้สูงอายุอำเภอ กบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี จากการศึกษาพบว่า ผู้สูงอายุมีการดูแลตนเองทักษะทางสังคม และความผาสุกในชีวิตอยู่ในระดับที่สูง แต่ผลของทัศนคติต่อการเป็นผู้สูงอายุอยู่ในระดับปานกลาง โดยผู้สูงอายุที่มีอาชีพ ภาวะสุขภาพ และลักษณะการอยู่อาศัยที่ต่างกัน จะมีความผาสุกในชีวิตที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 .001 และ .05 ตามลำดับ และการศึกษาในด้านของทัศนคติต่อการ เป็นผู้สูงอายุ การดูแลตนเอง และทักษะทางสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความผาสุกในชีวิตของผู้สูงอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สุทธิพงศ์ บุญผดุง (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในท้องถิ่นโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง โดยศึกษาคุณภาพชีวิตสำหรับผู้สูงอายุจากตัวแปร 6 ด้าน คือ ด้านสภาพอารมณ์ที่ดี ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านสภาพความเป็นอยู่ที่ดี ด้านสภาพร่างกายที่ดี ด้านกลุ่มสังคมที่ดี และด้านการตัดสินใจด้วยตัวเอง จากการศึกษาพบว่า

1. คุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุอยู่ในระดับที่มาก โดยด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอยู่ในระดับที่มากที่สุด รองลงมาจะเป็นด้านกลุ่มทางสังคมสภาพอารมณ์ที่ดี ด้านสภาพร่างกายที่ดี และด้านการตัดสินใจด้วยตัวเองอยู่ในระดับปานกลาง

2. ส่วนของคุณภาพชีวิต ในด้านสภาพอารมณ์ที่ดี ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจะมีความ เกี่ยวข้องกับการปฏิสัมพันธ์ ในครอบครัว มิตร เพื่อนบ้าน และด้านการรวมกลุ่มทางสังคมจะมีความเกี่ยวข้องกับ ปัจจัย ด้านการอุทิศและการได้รับการยอมรับจากสังคม และด้าน

สภาพการเป็นอยู่นั้น จะมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านการดำรงชีพ และปัจจัยด้านรายรับรายจ่าย คุณภาพชีวิตในทางด้านร่างกายที่ดี จะมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านการใส่ใจเรื่องของสุขภาพ และปัจจัยด้านการบริโภคที่ดี และ ด้านการตัดสินใจด้วยตัวเอง จะมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัย ด้านความเป็นอิสระทางความคิด และการเลือกทำในสิ่งที่ตนต้องการ

สรุปจากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุพบว่า การศึกษาของนักวิจัยหลายท่านมีความใกล้เคียงกันของตัวแปรในการศึกษาการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ ผู้ศึกษาจึงสรุปได้ว่า เมื่อผู้สูงอายุเริ่มแก่ตัวลงของ สภาพร่างกายก็จะเริ่มมีความเสื่อมถอย ในกระบวนการต่างๆ ของร่างกาย และรวมไปถึงผลกระทบในด้านความเป็นอยู่ของผู้สูงอายุแต่ละบุคคล และจากการศึกษาจากนักวิจัยหลายๆท่าน ได้สรุปแนวทางของปัจจัยในการดำรงชีพอยู่ได้ของผู้สูงอายุประกอบด้วย 4 ด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านการเงิน ผู้ศึกษาจึงได้กำหนดตัวแปรเพื่อใช้ในการศึกษาดังแสดงในตารางที่ 2.2

ตารางที่ 2.1 แสดงปัจจัยการพึ่งพาตนเองในแต่ละด้าน ที่ได้จากการทบทวนงานวิจัย

การพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ								
ลำดับ	ตัวแปรศึกษา	ผู้วิจัย						
		พระมหาพิรพัฒน์ พันศิริ (2553)	สุจิตี ลีรังสรรค์พากร (2556)	เอกพบบ เอสมพรามนต์ (2559)	เดือนใจ ทองคำ (2549)	นนทรี วงษ์วิจารณ์และศุภาณีสนธิรัตน์ (2556)	ศุทธิพงษ์ค์ บุญตุง (2554)	สำหรับผู้ศึกษา
1	ด้านร่างกาย	✓	✓		✓		✓	✓
2	ด้านเศรษฐกิจ	✓	✓	✓	✓			✓
3	ด้านสังคม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4	ด้านจิตใจ	✓	✓		✓		✓	✓
5	ด้านเทคโนโลยี			✓				
6	ด้านทรัพยากรธรรมชาติ			✓				
8	ด้านทัศนคติ					✓		
9	ด้านความผาสุก					✓		
10	ด้านสภาพการเป็นอยู่						✓	
11	ด้านการตัดสินใจด้วยตัวเอง						✓	

2.5.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคโนโลยี

ศักรินทร์ ต้นสุพงษ์ (2557) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับแอปพลิเคชันไลน์ โดยทำการศึกษาจาก 8 ปัจจัย คือ ประโยชน์ในการใช้งาน ความง่ายในการใช้งาน ความสามารถในการควบคุมการใช้งาน ความคุ้มค่าทางการเงิน ความสนุกสนาน เครือข่ายทางสังคม ความครบถ้วนด้านมีเดีย และความคิดเห็นที่มีต่อไอที จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลในทางบวกต่อการยอมรับการแอปพลิเคชันไลน์ คือ ความสนุกสนาน เครือข่ายทางสังคม ความครบถ้วนด้านมีเดีย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยปัจจัยเครือข่ายทางสังคมส่งผลมากที่สุดต่อการยอมรับแอปพลิเคชันไลน์ และปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อการยอมรับแอปพลิเคชันไลน์ คือ ประโยชน์ในการใช้งาน ความง่ายในการใช้งาน ความสามารถในการควบคุมการใช้งาน และ ความคุ้มค่าทางการเงิน ซึ่งได้ทำการอธิบายไว้ว่า ในส่วนของปัจจัยที่ไม่ส่งผลต่อการยอมรับแอปพลิเคชัน ไลน์อาจเป็นเพราะผู้ใช้งานส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการใช้มาเป็นระยะเวลาโดยประมาณ 1-2 ปี ย่อมสามารถที่จะมีความคุ้นเคยและสามารถใช้งานในการควบคุมได้ดี จึงไม่ส่งผลต่อการยอมรับแอปพลิเคชันไลน์

เกวรินทร์ ละเอียดคินันท์ (2557) ได้ศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีและพฤติกรรมผู้บริโภคออนไลน์ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร จากการศึกษาพบว่า การยอมรับเทคโนโลยี ด้านความง่ายในการใช้งาน ด้านความตั้งใจที่จะใช้ และด้านการนำมาใช้งานจริง มีผลต่อการยอมรับการตัดสินใจซื้อหนังสือออนไลน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งสามปัจจัย ส่วน ปัจจัยทางด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านการรับรู้ถึงความเสี่ยง และด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน ไม่มีผลต่อการยอมรับการตัดสินใจซื้อหนังสือออนไลน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งสามปัจจัย และปัจจัยทางด้านพฤติกรรมพบว่า ด้านการรับรู้ทางออนไลน์ ด้านความบันเทิงทางออนไลน์ และด้านทัศนคติออนไลน์มีผลต่อการยอมรับการตัดสินใจซื้อหนังสือออนไลน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งสามปัจจัย ส่วนปัจจัยทางด้านอารมณ์ทางออนไลน์ และด้านความต่อเนื่องไม่มีผลต่อการยอมรับการตัดสินใจซื้อหนังสือออนไลน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทั้งสองปัจจัย

อัครเดช ปิ่นสุข (2557) ได้ศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ คุณภาพบริการอิเล็กทรอนิกส์ และส่วนประสมทางการตลาดในมุมมองของลูกค้าที่ส่งผลต่อความพึงพอใจ (E-satisfaction) ในการจองตั๋วภาพยนตร์ออนไลน์ผ่านระบบแอปพลิเคชันของผู้ใช้บริการในจังหวัดกรุงเทพมหานครจากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการใช้งานแอปพลิเคชันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ

1. การยอมรับเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการรับรู้ถึงความง่ายต่อการใช้งาน และด้านการรับรู้ถึงประโยชน์

2. คุณภาพการบริการด้านอิเล็กทรอนิกส์ ด้านความน่าเชื่อถือ และด้านความเป็นส่วนตัว

3. ส่วนประสมทางการตลาดในมุมมองของลูกค้า ด้านความต้องการเฉพาะของลูกค้า และด้านความสะดวกในการใช้งาน

วนิดา ตะนุรักษ์ นรพล จินันท์เดช และประยงค์ มีใจชื่อ (2560) ได้ศึกษาอิทธิพลของทัศนคติต่อการใช้งานและปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อพฤติกรรมความตั้งใจในการใช้เทคโนโลยีของพนักงานอุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีกไทย โดยศึกษาอิทธิพลของตัวแปรในการยอมรับเทคโนโลยี คือ

1. การรับรู้ว่าง่ายต่อการใช้งานที่มีผลต่อการรับรู้ถึงประโยชน์ทัศนคติต่อการใช้งานและพฤติกรรมความตั้งใจ

2. การรับรู้ว่ามีประโยชน์ที่มีผลต่อทัศนคติการใช้งานและพฤติกรรมความตั้งใจใช้

3. ทัศนคติต่อการใช้งานที่มีผลต่อพฤติกรรมความตั้งใจใช้

จากการศึกษาพบว่า 1.การรับรู้ว่าง่ายต่อการใช้งานมีอิทธิพลทางตรงต่อการรับรู้ว่ามีประโยชน์ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 0.901 การรับรู้ว่าง่ายต่อการใช้งานมีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อทัศนคติ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์รวม 0.799 และการรับรู้ว่าง่ายต่อการใช้งานมีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมการใช้งานจริง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์รวม 0.653 2. การรับรู้ว่ามีประโยชน์มีอิทธิพลทางตรงกับทัศนคติโดยมีค่าสัมประสิทธิ์รวม 0.465 มีอิทธิพลทางอ้อมต่อพฤติกรรมใช้จริง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ 0.380 3.ทัศนคติต่อการใช้งานมีอิทธิพลทางตรงต่อพฤติกรรมความตั้งใจ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์รวม 0.816 และสรุปได้ว่า หากผู้ใช้งานในเทคโนโลยีรับรู้ว่าคุณภาพเทคโนโลยีมีประโยชน์ ง่ายต่อการใช้งานผู้ที่ใช้จะเกิดทัศนคติที่ดีต่อเทคโนโลยีซึ่งจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความตั้งใจใช้และก่อให้เกิดความรู้สึกว่าควรใช้งานและการยอมรับในตัวเทคโนโลยีนั้นๆ

สงวนศักดิ์ แก้วมุงคุณ (2554) ได้ศึกษาการยอมรับเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาชุมชนกรณีศึกษาเว็บไซต์หมู่บ้าน โดยศึกษาจากกลุ่มประชากรผู้ดูแลเว็บไซต์หมู่บ้าน ทั้งระดับหมู่บ้านและอำเภอ โดยยึดหลักของทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยีตัว Unified Theory of acceptance and Use of Technology (UTAUT) โดยศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการยอมรับเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาชุมชน ผ่านตัวแปรของปัจจัย 4 ด้าน คือ ด้านอิทธิพลทางสังคม ด้านทัศนคติเกี่ยวกับการใช้งาน ด้านสภาพแวดล้อมในการสนับสนุน ด้านความคาดหวังในประสิทธิภาพ ความคาดหวังที่จะใช้งาน และความตั้งใจใช้งาน จากการศึกษพบว่า ประสิทธิภาพและความสมัครใจของผู้ใช้งานมีผลต่อทัศนคติ

อิทธิพลทางสังคม ความคาดหวังในประสิทธิภาพ และ สภาพแวดล้อมในการจัดทำเว็บไซต์ ความคิดเห็นด้านพฤติกรรมการใช้งานการจัดทำเว็บไซต์หมู่บ้านของผู้ดูแลเว็บไซต์ถูกทำนายได้ด้วย 6 ตัวแปร โดยความตั้งใจที่จะจัดทำเว็บไซต์มีค่าสหสัมพันธ์สูงสุด ที่ 0.707 และยังวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงอนุมานเพื่อจะทำนายความตั้งใจที่จะทำเว็บไซต์หมู่บ้าน พบว่า อิทธิพลทางสังคมในการพัฒนาเว็บไซต์หมู่บ้านสามารถทำนายได้ร้อยละ 44.00 ทักษณคติเกี่ยวกับการใช้งานเว็บไซต์สามารถทำนายได้ร้อยละ 36.00 ความคาดหวังในประสิทธิภาพจากเว็บไซต์สามารถทำนายได้ร้อยละ 25.4 นอกจากนี้ได้สรุปอีกว่า ผู้ดูแลเว็บไซต์หมู่บ้านที่มีประสบการณ์ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่แตกต่างกันจะมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาชุมชนที่แตกต่างกันในทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญที่สถิติที่ระดับ .01 และผู้ดูแลเว็บไซต์ที่มีความสนใจใช้งานที่แตกต่างกัน จะให้ความคิดเห็นในการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกันในด้านทัศนคติเกี่ยวกับการใช้งาน และด้านอิทธิพลทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

กวีพงษ์ เลิศวัชรรา และ กาญจนศักดิ์ จารุปาน (2555) ได้ศึกษาปัญหาการเรียนรู้เทคโนโลยีของผู้สูงอายุ พบว่ามีหลายปัจจัยที่ทำให้ผู้สูงอายุเปิดใจยอมรับเทคโนโลยี ซึ่งก่อนที่จะเปิดใจเข้ารับการรับรู้ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีความกลัวที่จะทำให้เกิดความเสียหายต่อเทคโนโลยี แต่เมื่อได้ทราบถึงความทนทานของเทคโนโลยีและกล้าที่จะใช้จึงเกิด 1. การรับรู้ถึงประโยชน์ต่อการใช้ 2. ความรื่นรมย์ต่อการใช้เทคโนโลยี ซึ่งเป็นไปตามปัจจัยตามแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี TAM และรวมถึงปัจจัยรอบข้างที่มีอิทธิพล คือ สิ่งอำนวยความสะดวก สิ่งแวดล้อมและสถานที่ และเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการยอมรับเทคโนโลยี

พรเพ็ญ จันทรา (2555) ได้ศึกษาปัจจัยที่สร้างการยอมรับภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรมในการใช้งานเว็บไซต์ของผู้สูงอายุ พบว่า ความหลากหลายทางวัฒนธรรมมีผลต่อ 1.การรับรู้ถึงประโยชน์ 2.การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน 3.การรับรู้ความสนุกสนาน 4.การรับรู้ความปลอดภัย ในการใช้งานเว็บไซต์ของผู้สูงอายุ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00, 0.00, 0.04, 0.04 ตามลำดับ ปัจจัยที่มีผลต่อ ทัศนคติในการใช้งาน คือ 1. การรับรู้ประโยชน์ในการใช้งาน 2. การรับรู้ความง่ายต่อการใช้งาน 3. การรับรู้ความสนุกสนาน 4. การรับรู้ความปลอดภัยในการใช้งาน พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01, .01, .00, .00 ตามลำดับ ทัศนคติในการใช้งานเว็บไซต์มีผลต่อความตั้งใจที่จะใช้งานเว็บไซต์ของผู้สูงอายุพบว่ามีสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 ความตั้งใจที่จะใช้งานมีผลต่อความตั้งใจที่จะใช้งานจริงของเว็บไซต์ พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .00 และนอกจากนี้ยังได้สำรวจความคิดเห็นของผู้สูงอายุในการใช้งานของเว็บไซต์ต้นแบบ ความพึงพอใจของผู้สูงอายุภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรมต่อเว็บไซต์พบว่า ลำดับความสำคัญสูงสุดต่อการยอมรับการใช้คือ การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน

ของเว็บไซต์ รองลงมา คือ การรับรู้ประโยชน์ การรับรู้ความสนุกสนาน และความปลอดภัยในการใช้งานของเว็บไซต์ตามลำดับ

พงศัภูมิ เทียนวิบูลย์ (2557) ได้ศึกษา การรับรู้ถึงประโยชน์และความง่ายของการใช้งานในการใช้โปรแกรมส่งข้อความสนทนาทางโทรศัพท์มือถือของผู้สูงอายุในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยมีตัวแปรหลัก คือ ความสามารถของตนเองในการใช้คอมพิวเตอร์ การรับรู้ต่อการควบคุมจากภายนอก ความวิตกกังวลต่อคอมพิวเตอร์ และความสนุกสนานของคอมพิวเตอร์ ซึ่งตัวแปรที่ปรับเปลี่ยน คือ ความสนุกสนานเมื่อได้รับรู้และการใช้งานตามวัตถุประสงค์ จากการศึกษาพบว่าตัวแปรหลักและตัวแปรที่ปรับเปลี่ยนได้มีอิทธิพลต่อการรับรู้ว่าง่ายต่อการใช้งานต่อการใช้งานของโปรแกรมส่งข้อความของโทรศัพท์มือถือของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ร้อยละ 63.5 ตัวแปรหลักและตัวแปรที่ปรับเปลี่ยนได้มีอิทธิพลต่อการรับรู้ถึงประโยชน์ในการใช้งานต่อการใช้งานของโปรแกรมส่งข้อความของโทรศัพท์มือถือของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ร้อยละ 97.1 ตัวแปรหลักและตัวแปรที่ปรับเปลี่ยนได้มีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมความตั้งใจที่จะนำไปใช้ในการใช้งานต่อการใช้งานของโปรแกรมส่งข้อความของโทรศัพท์มือถือของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ร้อยละ 64.0

อารีย์ มัยยังพงษ์ และ เกื้อกูล ตาเย็น (2559) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการเรียนรู้สื่อเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในยุคหลอมรวมเทคโนโลยี โดยศึกษาจากตัวแปรหลักคือ 1. ปัจจัยด้านคุณลักษณะส่วนบุคคล 2.ระดับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ3.ปัจจัยสนับสนุนเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ จากการศึกษาพบว่า 1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการเรียนรู้สื่อเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ คือ ระดับการศึกษา อาชีพปัจจุบัน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์การใช้คอมพิวเตอร์ 2. ระดับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.65 โดยศึกษาจากปัจจัย การรับรู้ถึงประโยชน์ การรับรู้ความง่ายในการใช้งานทัศนคติที่มีต่อการใช้งาน แรงจูงใจด้านความบันเทิง มูลค่า และอิทธิพลทางสังคม ปัจจัยสนับสนุนเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ และมีผลต่อความต้องการเรียนรู้สื่อเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในยุคหลอมรวมเทคโนโลยี 3. ปัจจัยสนับสนุนเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในภาพรวมอยู่ในระดับที่มาก มีค่าเฉลี่ย 3.65 โดยทำการศึกษาจาก ปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีและสภาพแวดล้อมของสถานที่

สรุปจากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคโนโลยี พบว่า การศึกษาของนักวิจัยหลายท่านมีความใกล้เคียงกันของตัวแปรในการยอมรับเทคโนโลยี ผู้ศึกษาจึงสรุปได้ว่า การยอมรับเทคโนโลยี คือ การที่บุคคลตัดสินใจที่จะยอมรับนำเทคโนโลยีนั้นๆมาใช้ให้เกิดประโยชน์โดยเริ่มต้นจากปัจจัยที่ทำให้เกิดทัศนคติ การรับรู้ การใช้งานง่าย การรู้สึกถึง

2.6 กรอบแนวคิดการศึกษา

จากการศึกษาของนักวิจัยหลายๆท่านได้ ผลการวิจัยที่มีความคล้ายกันในตัวแปรหลายๆตัว การทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการยอมรับเทคโนโลยี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพึ่งพาตนเอง ของผู้สูงอายุสรุปได้ว่า มีความสอดคล้องกันกับทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยี รวมถึงแนวคิดในการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงเลือกตัวแปรเพื่อสร้างกรอบแนวคิดการศึกษาดังนี้

ตัวแปรต้น

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และจำนวนสมาชิกในครอบครัว
2. การพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านการเงิน

ตัวแปรตาม

1. ปัจจัยการยอมรับเทคโนโลยี ได้แก่ การรับรู้ถึงประโยชน์ การรับรู้ความง่ายในการใช้ทัศนคติที่มีต่อการใช้ อิทธิพลทางสังคม พฤติกรรมการตั้งใจใช้งาน และ การรับรู้ความเพลิดเพลีน แสดงดังภาพที่ 2.2

บทที่ 3

ระเบียบวิธีศึกษา

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพึ่งพาตนเองกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา โดยกำหนดวิธีการดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

3.2 ขั้นตอนการศึกษาและการเก็บข้อมูล

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

3.1.1 ประชากรที่ใช้ศึกษาคือ ผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปที่ใช้งานในกลุ่มของเทคโนโลยี โทรศัพท์มือถือ Smart Phone แท็บเล็ต Tablet คอมพิวเตอร์ แบบตั้งโต๊ะ PC หรือคอมพิวเตอร์แบบพกพา Notebook, Laptop ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสงขลา

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เนื่องจากไม่ทราบจำนวนที่แท้จริงของผู้สูงอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปที่ใช้งานในกลุ่มของเทคโนโลยี โทรศัพท์มือถือ Smart Phone แท็บเล็ต Tablet คอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะ PC หรือคอมพิวเตอร์แบบพกพา Notebook, Laptop ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสงขลา ดังนั้นจึงใช้วิธีการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในกรณีที่ไม่ทราบขนาดประชากร (Infinite Population) โดยใช้สูตร W.G. Cochran (1953) กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ยอมรับค่าความคลาดเคลื่อนอยู่ที่ 5% และใช้สัดส่วนตัวอย่างของประชากรที่ต้องการสุ่ม 50% (ยุทธ ไกยกรรณ์, 2545)

สูตร

$$N = \frac{P(1-P)Z^2}{d^2}$$

N	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
P	แทน	สัดส่วนของประชากรที่ต้องการสุ่มเพื่อใช้ในการศึกษา (0.50)
Z	แทน	ระดับความเชื่อมั่นที่ใช้ในการศึกษา ร้อยละ 95 (มีค่าเท่ากับ 1.96)
d	แทน	ค่าความผิดพลาดสูงสุดที่ยอมให้เกิดขึ้น (0.05)

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าในสูตร} \quad n &= \frac{0.5 \times (1-0.5) \times (1.96)^2}{(0.05)^2} \\ &= 384.16 \end{aligned}$$

ฉะนั้น ในการศึกษานี้จะใช้กลุ่มตัวอย่าง 385 คน

3.1.3 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาจะใช้วิธีการสุ่มโดยไม่ใช้หลักความน่าจะเป็น และกำหนดวิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Stratified Sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณลักษณะเฉพาะคือ ผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปที่ใช้งานในกลุ่มของเทคโนโลยี โทรศัพท์มือถือ Smart Phone แท็บเล็ต Tablet คอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะ PC หรือคอมพิวเตอร์แบบพกพา Notebook, Laptop ที่อาศัยอยู่ในจังหวัดสงขลา (สุภาวดี ขุนทองจันทร์ 2560)

3.2 ขั้นตอนการศึกษาและการเก็บข้อมูล

3.2.1 ศึกษาที่มาและความสำคัญของปัญหาเพื่อตั้งสมมติฐานการศึกษา หัวข้อของปัญหา กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

3.2.2 ศึกษาคุณค่าว่าข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและงานวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative) ทำการร่างแบบสอบถามนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบและกำหนดจำนวนแบบสอบถามตามจำนวนตัวอย่าง

3.3.3 นำแบบสอบถามที่ได้มาทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเพื่อมาทำการวิเคราะห์

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ ใช้ข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา

3.3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ ใช้การสืบค้นหาข้อมูลต่างๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับผู้สูงอายุในประเทศไทยและแนวคิดที่เกี่ยวข้องของการยอมรับเทคโนโลยี จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รายงานการวิจัย วารสาร งานวิจัยสารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่นๆประกอบ

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

3.4.1 เครื่องมือที่ใช้ศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม ข้อมูลของกลุ่มผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลาที่มีการใช้งานในกลุ่มของเทคโนโลยีโดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน

1. แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และจำนวนสมาชิกในครอบครัว

2. แบบสอบถามเกี่ยวกับการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา

3. แบบสอบถามเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา

โดยส่วนที่ 2 และส่วนที่ 3 ใช้เกณฑ์ในการวัดระดับคะแนนความคิดเห็นของแบบสอบถามในการศึกษาจะแบ่งคะแนนออกเป็น 5 ระดับ น้อยสุด น้อย ปานกลาง มาก และมากที่สุด และแบ่งความกว้างของอันตรภาคชั้น โดยคำนวณจากสูตร

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}} \\
 &= \frac{5-1}{5} \\
 &= 0.8
 \end{aligned}$$

ตารางที่ 3.1 แสดงเกณฑ์ค่าเฉลี่ยคะแนนสำหรับการแปลผลในระดับของความคิดเห็นของแบบสอบถาม

ระดับความคิดเห็น	ระดับคะแนน
เห็นด้วยน้อยสุด	1.00 – 1.80
เห็นด้วยน้อย	1.81 – 2.60
เห็นด้วยปานกลาง	2.61 – 3.40
เห็นด้วยมาก	3.41 – 4.20
เห็นด้วยมากที่สุด	4.21 – 5.00

3.4.2 การหาความเชื่อมั่นของแบบและการหาความเที่ยงตรง (Content Validity) โดยส่งให้ท่านอาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจสอบ ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม ทดสอบเครื่องมือ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวัดแบบสอบถาม 30 ฉบับ นำผลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach 's alpha coefficient) ผลการทดสอบแบบสอบถามระดับการพึ่งพาตนเองเท่ากับ 0.952 และผลการทดสอบแบบสอบถามการยอมรับเทคโนโลยีเท่ากับ 0.974

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

3.5.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) อธิบายข้อมูลของกลุ่มประชากรจากการแจกแจงความถี่ ร้อยละเพื่ออธิบายลักษณะต่างๆ ในข้อมูลของ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และจำนวนสมาชิกในครอบครัว ส่วนค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จะทำการวิเคราะห์ผล อธิบายข้อมูลของตัวแปรด้านการพึ่งพาตนเองและด้านการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ

3.5.2 สถิติในการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปร โดยใช้ t-test ระหว่างค่าของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกันจะใช้วิเคราะห์ตัวแปรของ เพศ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) หรือ f-test จะใช้วิเคราะห์ตัวแปรของอายุ ระดับการศึกษา รายได้ และจำนวนสมาชิกในครอบครัว โดยหาความแตกต่างกันในการยอมรับเทคโนโลยี และเมื่อพบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ผู้ศึกษาจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่โดยวิธี Sheffe' Method ของคู่ที่พบว่ามีค่าแตกต่างกัน

3.5.3 หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient : r) ในการทดสอบความสัมพันธ์ของค่าระหว่างตัวแปรของการพึ่งพาตนเองกับตัวแปรการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541)

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าอยู่ระหว่าง +1 ถึง -1 ถ้าค่า r มีค่าเป็น (-) คือมีความสัมพันธ์กันในทางลบ ถ้าค่า r มีค่าเป็น (+) คือมีความสัมพันธ์กันในทางบวก

ตารางที่ 3.2 แสดงเกณฑ์ระดับความสัมพันธ์กันของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ระดับความสัมพันธ์กัน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)
ระดับสูงมาก	0.91 ขึ้นไป
ระดับสูง	0.71 – 0.90
ระดับปานกลาง	0.31 – 0.70
ระดับต่ำ	0.01 – 0.30
ไม่มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง	0.00

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพึ่งพาตนเองกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม จำนวน 385 ชุด และได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- 4.1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้สูงอายุ
- 4.2 วิเคราะห์ข้อมูลการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ
- 4.3 วิเคราะห์ข้อมูลการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ
- 4.4 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลกับยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ
- 4.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพึ่งพาตนเองกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา

4.1.1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลโดยจำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้และจำนวนสมาชิกในครอบครัว ของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา จำนวน 385 คน จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 60.8 เพศชายคิดเป็นร้อยละ 39.2 มีอายุระหว่าง 60-65ปี คิดเป็นร้อยละ 47.0 อายุระหว่าง 66-70ปี คิดเป็นร้อยละ 35.1 อายุระหว่าง 66-70ปี คิดเป็นร้อยละ 35.1 อายุระหว่าง 71-75 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.4 อายุ 75 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 6.5 มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 61.8 ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 33.0 สูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 5.2 มีอาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 50.4 อาชีพข้าราชการบำนาญ คิดเป็นร้อยละ 26.5 ไม่ได้ทำอะไร คิดเป็นร้อยละ 16.14 อาชีพลูกจ้าง คิดเป็นร้อยละ 7.0 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 19.5 ระหว่าง 15,001-20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.8 ระหว่าง 20,001-25,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 13.8 ระหว่าง 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.7 ระหว่าง 25,000-30,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 11.4 ต่ำกว่า 5,000 คิดเป็นร้อยละ 10.1 จำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ

21.8 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 21 จำนวนมากกว่า 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.1 ตามลำดับดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (N=385)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	234	60.8
ชาย	151	39.2
อายุ		
60-65	181	47.0
66-70	135	35.1
71-75	44	11.4
75 -ขึ้นไป	25	6.5
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	238	61.8
ปริญญาตรี	127	33.0
สูงกว่าปริญญาตรี	20	5.2
อาชีพ		
อาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว	194	50.4
ข้าราชการบำนาญ	102	26.5
ไม่ได้ทำอะไร	62	16.1
ลูกจ้าง	27	7
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000	39	10.1
5,001-10,000	49	12.7
10,001-15,000	75	19.5
15,001-20,000	57	14.8
20,001-25,000	53	13.8
25,000-30,000	44	11.4
มากกว่า 30,000	68	17.7

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (N=385)	ร้อยละ
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
1 คน	12	3.1
2 คน	81	21
3 คน	84	21.8
4 คน	90	23.4
5 คน	57	14.8
มากกว่า 5คน	61	15.8

4.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์ใช้งานกลุ่มของเทคโนโลยี โทรศัพท์มือถือ Smart Phone แท็บเล็ต Tablet คอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะ PC คอมพิวเตอร์แบบพกพา Notebook, Laptop ของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา จำนวน 385 คน พบว่า ผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลาส่วนใหญ่มีประสบการณ์ใช้งานกลุ่มของเทคโนโลยีโทรศัพท์มือถือ Smart Phone คิดเป็นร้อยละ 95 คอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะ PC คิดเป็นร้อยละ 20 แท็บเล็ต Tablet คิดเป็นร้อยละ 20 คอมพิวเตอร์แบบพกพา Notebook, Laptop คิดเป็นร้อยละ 16 ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามประสบการณ์ใช้งานกลุ่มของเทคโนโลยี

ประสบการณ์ใช้งานกลุ่มของเทคโนโลยี	จำนวน (N=385)	ร้อยละ
โทรศัพท์มือถือ (Smart Phone)	366	95
คอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะ(PC)	78	20
แท็บเล็ต (Tablet)	77	20
คอมพิวเตอร์แบบพกพา (Notebook, Laptop)	62	16

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา โดยสถิติหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) พบว่า การพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D = 0.58) หากจำแนกเป็นรายด้าน คือ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านการเงิน พบว่าผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา มีการพึ่งพาตนเอง ด้านร่างกาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D = 0.65) รองลงมาคือ ด้านสังคม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$, S.D = 0.71) ด้านจิตใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D = 0.64) ด้านการเงินอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D = 0.84) ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมของการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ

การพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ	$\bar{X}$ ค่าเฉลี่ย	(S.D.)	ระดับการพึ่งพา ตนเอง
		ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
1. ด้านร่างกาย	4.07	0.65	มาก
2. ด้านสังคม	3.86	0.71	มาก
3. ด้านจิตใจ	3.83	0.64	มาก
4. ด้านการเงิน	3.80	0.84	มาก
ภาพรวม	3.89	0.58	มาก

1.2.1 ด้านร่างกาย ผลการวิเคราะห์สถิติหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D = 0.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้สูงอายุพึ่งพาตนเองได้ในระดับมากที่สุดทั้ง 8 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ท่านมีความพยายามที่จะดูแลตนเองโดยไม่ให้ใครมาคอยกังวล มีค่าเฉลี่ย 4.18 รองลงมาคือ ท่านพยายามที่จะไปไหนมาไหนด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.16 ท่านมีความระมัดระวังตนเองเมื่อต้องเดินในบริเวณที่อาจจะหกล้มหรือลื่นได้ง่าย มีค่าเฉลี่ย 4.14 ท่านสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ดีเมื่อเทียบกับคนในวัยเดียวกัน เช่น การเดิน หรือ การออกกำลังกาย มีค่าเฉลี่ย 4.08 ท่านสามารถดูแลตัวเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้อย่างปกติ มีค่าเฉลี่ย 4.06 ท่านมีการสังเกตความผิดปกติของร่างกายของตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.01 เมื่อเจ็บป่วยท่านสามารถดูแลตัวเองได้ในขั้นต้น มีค่าเฉลี่ย 3.98 และ ท่านคิดว่าท่านเป็นคนแข็งแรงตามวัยของท่านเอง มีค่าเฉลี่ย 3.97 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 แสดงระดับการพึ่งพาตนเองด้านร่างกาย

การพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ	$\bar{X}$ ค่าเฉลี่ย	(S.D.) ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับการ พึ่งพาตนเอง
ด้านร่างกาย			
1. ท่านมีความพยายามที่จะดูแลตนเองโดย ไม่ให้ใครมาคอยกังวล	4.18	0.81	มาก
2. ท่านพยายามที่จะไปไหนมาไหนด้วย ตนเอง	4.16	0.80	มาก
3. ท่านมีความระมัดระวังตนเองเมื่อต้องเดิน ในบริเวณที่อาจจะหกล้มหรือลื่นได้ง่าย	4.14	0.77	มาก
4. ท่านสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้ดีเมื่อ เทียบกับคนในวัยเดียวกัน เช่น การเดิน หรือ การออกกำลังกาย	4.08	0.82	มาก
5. ท่านสามารถดูแลตัวเองในการปฏิบัติ กิจวัตรประจำวันได้อย่างปกติ	4.06	0.79	มาก
6. ท่านมีการสังเกตความผิดปกติของร่างกาย ของตนเอง	4.01	0.77	มาก
7. เมื่อเจ็บป่วยท่านสามารถดูแลตัวเองได้ใน ขั้นต้น	3.98	0.80	มาก
8. ท่านคิดว่าท่านเป็นคนแข็งแรงตามวัยของ ท่านเอง	3.97	0.83	มาก
ภาพรวม	4.07	0.65	มาก

1.2.2 ด้านจิตใจ ผลการวิเคราะห์สถิติหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$, S.D = 0.64) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่าผู้สูงอายุพึ่งพาตนเองได้ในระดับมากที่สุดทั้ง 7 ข้อโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านไม่หวาดวิตกอาลัยอาวรณ์กับเหตุการณ์ที่ผ่านมาในช่วงชีวิตแต่จะรู้สึกว่าคุณค่ามีความรู้จากประสบการณ์ของชีวิต มีค่าเฉลี่ย 3.91 รองลงมาคือท่านรู้สึกอยู่เสมอว่าเมื่อพูดหรือทำอะไรที่ผิดพลาดไป ท่านคิดที่จะแก้ไขและเชื่อว่าบางเรื่องเด็กรุ่นใหม่จะมีความรู้ที่ดีกว่าคุณรุ่นท่าน มีค่าเฉลี่ย 3.91 ท่านไม่รู้สึกถึงความน้อยใจต่อ

โชคชะตาของชีวิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ย 3.82 ท่านไม่มีความกังวลใจมากนักเมื่อลูกหลานมีภาระหน้าที่ที่ต้องทำและไม่มีเวลามาดูแลมากพอ มีค่าเฉลี่ย 3.81 ท่านคิดว่าสิ่งที่คาดหวังอาจจะไม่ประสบความสำเร็จเสมอไปและไม่นำเรื่องราวต่างๆมาบ่นกับคนรอบข้าง มีค่าเฉลี่ย 3.79 ท่านพยายามจัดการกับอารมณ์ที่รู้สึกไม่พอใจ ไม่สบายใจ หรือความหงุดหงิด ความฉุนเฉียว โดยการทำใจให้สบาย และไม่วิตก มีค่าเฉลี่ย 3.79 และ ท่านไม่รู้สึกลำบากอะไรในชีวิตประจำวัน มีค่าเฉลี่ย 3.76 ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 แสดงระดับการพึงพาตนเองด้านจิตใจ

การพึงพาตนเองของผู้สูงอายุ	ส่วน		ระดับการ พึงพา ตนเอง
	ค่าเฉลี่ย	เบี่ยงเบน มาตรฐาน	
ด้านจิตใจ			
1. ท่านไม่หวาดวิตกอาลัยอาวรณ์กับเหตุการณ์ที่ผ่านมาในช่วงชีวิตแต่จะรู้สึกว่าคุณค่ามีความรู้จากประสบการณ์ของชีวิต	3.91	0.79	มาก
2. ท่านรู้สึกอยู่สมอว่าเมื่อพูดหรือทำอะไรที่ผิดพลาดไป ท่านคิดที่จะแก้ไขและเชื่อว่าบ้างเรื่องเด็กรุ่นใหม่จะมีความรู้ที่ดีกว่าคนรุ่นท่าน	3.91	0.82	มาก
3. ท่านไม่รู้สึกลังเลถึงความน้อยใจต่อโชคชะตาของชีวิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน	3.82	0.88	มาก
4. ท่านไม่มีความกังวลใจมากนักเมื่อลูกหลานมีภาระหน้าที่ที่ต้องทำและไม่มีเวลามาดูแลมากพอ	3.81	0.85	มาก
5. ท่านคิดว่าสิ่งที่คาดหวังอาจจะไม่ประสบความสำเร็จเสมอไปและไม่นำเรื่องราวต่างๆมาบ่นกับคนรอบข้าง	3.79	0.87	มาก
6. ท่านพยายามจัดการกับอารมณ์ที่รู้สึกไม่พอใจ ไม่สบายใจ หรือความหงุดหงิด ความฉุนเฉียว โดยการทำใจให้สบายและไม่วิตก	3.79	0.85	มาก
7. ท่านไม่รู้สึกลำบากอะไรในชีวิตประจำวัน	3.76	0.85	มาก
ภาพรวม	3.83	0.64	มาก

1.2.3 ด้านสังคม ผลการวิเคราะห์สถิติหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$, S.D = 0.71) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่าผู้สูงอายุพึงพาตนเองได้ในระดับมากที่สุด 7 ข้อโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ท่านไปร่วมกิจกรรมตามประเพณี ของคนใกล้ชิด เช่น งานบวช งานแต่งงาน หรืองานศาสนาที่ตนนับถือ มีค่าเฉลี่ย 3.98 รองลงมาคือ ท่านมีความรู้สึกภูมิใจ เมื่อมีคนรู้จักหรือคนใกล้ชิดมาปรึกษาหรือขอคำแนะนำ มีค่าเฉลี่ย 3.91 ท่านรู้สึกว่า ท่านเป็นส่วนหนึ่งในการทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกภายในครอบครัวหรือในสังคม มีค่าเฉลี่ย 3.91 ท่านมักทำกิจกรรมต่างๆกับคนในครอบครัว บุตร หลาน คนใกล้ชิดอยู่เสมอๆ มีค่าเฉลี่ย 3.82 ท่านมักจะทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม มีค่าเฉลี่ย 3.82 ท่านมักจะพบปะเพื่อนๆ พุดคุยสนทนาในเรื่องต่างๆ วิเคราะห์เรื่องราวที่เกิดขึ้นต่างๆ ไปในเหตุการณ์ปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ย 3.79 และ ท่านมีการเข้าร่วมสมาคมหรือกลุ่มกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องของกับกลุ่มผู้สูงอายุอยู่เสมอ ค่าเฉลี่ย 3.78 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงระดับการพึ่งพาตนเองด้านสังคม

การพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับการพึ่งพาตนเอง
ด้านสังคม			
1. ท่านไปร่วมกิจกรรมตามประเพณี ของคนใกล้ชิด เช่น งานบวช งานแต่งงาน หรืองานศาสนาที่ตนนับถือ	3.98	0.94	มาก
2. ท่านมีความรู้สึกภูมิใจ เมื่อมีคนรู้จักหรือคนใกล้ชิดมาปรึกษาหรือขอคำแนะนำ	3.91	0.85	มาก
3. ท่านรู้สึกว่า ท่านเป็นส่วนหนึ่งในการทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกภายในครอบครัวหรือในสังคม	3.91	0.87	มาก
4. ท่านมักทำกิจกรรมต่างๆกับคนในครอบครัว บุตร หลานคนใกล้ชิดอยู่เสมอๆ	3.82	0.82	มาก
5. ท่านมักจะทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม	3.82	0.86	มาก
6. ท่านมักจะพบปะเพื่อนๆ พุดคุยสนทนาในเรื่องต่างๆ วิเคราะห์เรื่องราวที่เกิดขึ้นต่างๆ ไปในเหตุการณ์ปัจจุบัน	3.79	0.86	มาก
7. ท่านมีการเข้าร่วมสมาคมหรือกลุ่มกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องของกับกลุ่มผู้สูงอายุอยู่เสมอ	3.78	0.93	มาก
ภาพรวม	3.86	0.71	มาก

1.2.4 ด้านการเงิน ผลการวิเคราะห์สถิติหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D = 0.84) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่าผู้สูงอายุพึ่งพาตนเองได้ในระดับมากทั้ง 5 ข้อโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ท่านมีเงินใช้จ่ายอย่างเพียงพอในการใช้ชีวิตโดยพยายามไม่ให้เดือดร้อนถึงลูกหลาน มีค่าเฉลี่ย 3.91 รองลงมาคือ ท่านมีความคิดอย่างรอบคอบในการใช้จ่ายแต่ละครั้ง มีค่าเฉลี่ย 3.89 ท่านมีการวางแผนทางการเงินทั้งก่อนและหลังเกษียณ มีค่าเฉลี่ย 3.88 ท่านมีการสะสมทรัพย์สินไว้ใช้ยามฉุกเฉิน มีค่าเฉลี่ย 3.80 และ ท่านมีการทำรายรับรายจ่ายในแต่ละเดือนหรือมีการทบทวนการใช้จ่ายของตนเองอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ย 3.54 ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงระดับการพึ่งพาตนเองด้านการเงิน

การพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ	$\bar{X}$ ค่าเฉลี่ย	(S.D.) ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับการ พึ่งพา ตนเอง
ด้านการเงิน			
1. มีเงินใช้จ่ายอย่างเพียงพอในการใช้ชีวิตโดยพยายามไม่ให้เดือดร้อนถึงลูกหลาน	3.91	1.01	มาก
2. ท่านมีความคิดอย่างรอบคอบในการใช้จ่ายแต่ละครั้ง	3.89	0.91	มาก
3. ท่านมีการวางแผนทางการเงินทั้งก่อนและหลังเกษียณ	3.88	0.92	มาก
4. ท่านมีการสะสมทรัพย์สินไว้ใช้ยามฉุกเฉิน	3.80	0.93	มาก
5. ท่านมีการทำรายรับรายจ่ายในแต่ละเดือนหรือมีการทบทวนการใช้จ่ายของตนเองอยู่เสมอ	3.54	1.12	มาก
ภาพรวม	3.80	0.84	มาก

4.3 วิเคราะห์ข้อมูลการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา โดยสถิติหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) พบว่า การยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.54$, S.D = 0.78) หากพิจารณาเป็นรายด้าน คือ ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้ ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้ ด้านอิทธิพลทางสังคม ด้านพฤติกรรมการใช้

ตั้งใจใช้งาน ด้านการรับรู้ความเพลิดเพลิน พบว่าผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลามีการยอมรับเทคโนโลยีด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ อยู่ในระดับมาก เป็นลำดับแรก ($\bar{X} = 3.70$, S.D = 0.80) รองลงมาคือ ด้านพฤติกรรมกรรมการตั้งใจใช้งานอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, S.D = 0.90) ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้ ($\bar{X} = 3.57$, S.D = 0.87 การรับรู้ความเพลิดเพลิน ($\bar{X} = 3.57$, S.D = 0.95) ด้านอิทธิพลทางสังคม ($\bar{X} = 3.46$, S.D = 0.91) และด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$, S.D = 0.91) ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมของด้านการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ

การยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ	$\bar{X}$ ค่าเฉลี่ย	(S.D.)	ระดับการการยอมรับเทคโนโลยี
		ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
1. ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์	3.70	0.80	มาก
2. ด้านพฤติกรรมกรรมการตั้งใจใช้งาน	3.60	0.90	มาก
3. ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้	3.57	0.87	มาก
4. ด้านการรับรู้ความเพลิดเพลิน	3.57	0.95	มาก
5. ด้านอิทธิพลทางสังคม	3.46	0.91	มาก
6. ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้	3.35	0.91	ปานกลาง
ภาพรวม	3.54	0.78	มาก

4.3.1 ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ผลการวิเคราะห์สถิติหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.70$, S.D = 0.80) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่าการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในระดับมากที่สุดทั้ง 6 ข้อโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ท่านคิดว่าเทคโนโลยีที่ใช้มีส่วนช่วยทำให้ท่านรู้ข่าวสารทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ย 3.92 รองลงมาคือ เทคโนโลยีของท่านทำให้ท่านได้พูดคุยติดต่อกับผู้อื่นมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.70 ท่านคิดว่าเทคโนโลยีที่ใช้มีส่วนช่วยในการทำกิจกรรมประจำวันต่างๆของท่านมีประสิทธิภาพมากขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.68 ท่านคิดว่าเทคโนโลยีที่ใช้สามารถช่วยให้งานต่างๆของท่านเสร็จเร็วขึ้น มีค่าเฉลี่ย 3.66 และ ท่านสามารถหาความรู้ทั่วไปเพิ่มเติมได้จากการใช้งานในเทคโนโลยีของท่านมีค่าเฉลี่ย 3.54 ดังแสดงดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุด้านการรับรู้ถึงประโยชน์

การยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ	$\bar{X}$ ค่าเฉลี่ย	(S.D.) ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับการ ยอมรับ เทคโนโลยี
ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์			
1. ท่านคิดว่าเทคโนโลยีที่ใช้มีส่วนช่วยทำให้ท่านรู้ข่าวสารทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน	3.92	0.85	มาก
2. เทคโนโลยีของท่านทำให้ท่านได้พูดคุยติดต่อกับผู้อื่นมากขึ้น	3.70	0.94	มาก
3. ท่านคิดว่าเทคโนโลยีที่ใช้มีส่วนช่วยในการทำกิจกรรมประจำวันต่างๆของท่านมีประสิทธิภาพมากขึ้น	3.68	0.89	มาก
4. ท่านคิดว่าเทคโนโลยีที่ใช้สามารถช่วยให้งานต่างๆของท่านเสร็จเร็วขึ้น	3.66	0.93	มาก
5. ท่านสามารถหาความรู้ทั่วไปเพิ่มเติมได้จากการใช้งานในเทคโนโลยีของท่าน	3.54	1.01	มาก
ภาพรวม	3.70	0.80	มาก

4.3.2 ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้ ผลการวิเคราะห์สถิติหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$, S.D = 0.91) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่าการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในระดับมาก 1 ข้อ คือ ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีได้โดยไม่ต้องใช้ความพยายามมาก ($\bar{X} = 3.43$, S.D = 0.99) และอยู่ในระดับปานกลาง 4 ข้อ คือ ท่านสามารถใช้งานเทคโนโลยีของท่านได้คล่องแคล่วโดยใช้ระยะเวลาไม่นาน ($\bar{X} = 3.35$, S.D = 0.97) ท่านสามารถควบคุมการใช้งานได้ด้วยตัวเองเมื่อเริ่มใช้งาน ($\bar{X} = 3.33$, S.D = 1.07) ท่านสามารถเรียนรู้การใช้งานเทคโนโลยีของท่านได้โดยง่าย ($\bar{X} = 3.31$, S.D = 1.03) และ ท่านมีความเข้าใจในการใช้งานได้ทันทีเมื่อเริ่มใช้งานในเทคโนโลยีของท่าน ($\bar{X} = 3.31$, S.D = 1.04) ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.10

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้

การยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ	$\bar{X}$ ค่าเฉลี่ย	(S.D.) ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับการ ยอมรับ เทคโนโลยี
ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้			
1. ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีได้โดยไม่ต้องใช้ความพยายามมาก	3.43	0.99	มาก
2. ท่านสามารถใช้งานเทคโนโลยีของท่านได้คล่องแคล่วโดยใช้ระยะเวลาไม่นาน	3.35	0.97	ปานกลาง
3. ท่านสามารถควบคุมการใช้งานได้ด้วยตัวเองเมื่อเริ่มใช้งาน	3.33	1.07	ปานกลาง
4. ท่านสามารถเรียนรู้การใช้งานเทคโนโลยีของท่านได้โดยง่าย	3.31	1.03	ปานกลาง
5. ท่านมีความเข้าใจในการใช้งานได้ทันทีเมื่อเริ่มใช้งานในเทคโนโลยีของท่าน	3.31	1.04	ปานกลาง
ภาพรวม	3.35	0.91	ปานกลาง

4.3.3 ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้ ผลการวิเคราะห์สถิติหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$, S.D = 0.87) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่าการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในระดับมากที่สุดทั้ง 5 ข้อโดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ท่านรู้สึกว่าการใช้เทคโนโลยีของท่านทำให้ท่านมีความรู้ความสามารถในการทำงานมากขึ้น ($\bar{X} = 3.64$, S.D = 1.00) รองลงมาคือ ท่านรู้สึกว่าการใช้เทคโนโลยีของท่านช่วยให้การทำกิจกรรมประจำวันที่เกี่ยวข้องมีความสะดวกสบายมากขึ้น ($\bar{X} = 3.61$, S.D = 0.93) ท่านรู้สึกว่าการใช้เทคโนโลยีที่ท่านใช้มีส่วนช่วยให้การทำงานมีความง่ายขึ้น ($\bar{X} = 3.59$, S.D = 0.99) ท่านรู้สึกมีความพึงพอใจในตัวเทคโนโลยีที่ท่านใช้ ($\bar{X} = 3.57$, S.D = 0.93) และ เทคโนโลยีที่ท่านใช้ทำให้ท่านมีสมาธิในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องมากขึ้น ($\bar{X} = 3.44$, S.D = 1.00) ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้

การยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ	$\bar{X}$ ค่าเฉลี่ย	(S.D.) ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับการ ยอมรับ เทคโนโลยี
ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้			
1. ท่านรู้สึกว่าคุณสมบัติของเทคโนโลยีของท่านทำให้ท่านมีความรู้ ความสามารถในการทำงานมากขึ้น	3.64	1.00	มาก
2. ท่านรู้สึกว่าคุณสมบัติของเทคโนโลยีของท่านช่วยให้การทำกิจกรรม ประจำวันที่เกี่ยวข้องมีความสะดวกสบายมากขึ้น	3.61	0.93	มาก
3. ท่านรู้สึกว่าคุณสมบัติของเทคโนโลยีที่ท่านใช้มีส่วนช่วยให้การ ทำงานมีความง่ายขึ้น	3.59	0.99	มาก
4. ท่านรู้สึกมีความพึงพอใจในตัวเทคโนโลยีที่ท่านใช้	3.57	0.93	มาก
5. เทคโนโลยีที่ท่านใช้ทำให้ท่านมีสมาธิในการทำ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องมากขึ้น	3.44	1.00	มาก
ภาพรวม	3.57	0.87	มาก

4.3.4 ด้านอิทธิพลทางสังคม ผลการวิเคราะห์สถิติหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.46$, S.D = 0.91) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่าการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในระดับมากที่สุด 3 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ท่านคิดว่าคนในสังคมใช้เทคโนโลยี โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก หรือคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะมีผลต่อความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี ของท่าน ($\bar{X} = 3.49$, S.D = 1.00) รองลงมาคือ ท่านคิดว่าคนสนิทหรือคนใกล้ชิดที่ท่านแนะนำให้ใช้เทคโนโลยี โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก หรือคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะมีผลต่อความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี ของท่าน ($\bar{X} = 3.46$, S.D = 0.98) และ ท่านคิดว่าคนในครอบครัวใช้เทคโนโลยี โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก หรือคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะมีผลทำให้ท่านมีความต้องการที่จะใช้มากขึ้น ($\bar{X} = 3.42$, S.D = 0.98) ดังตารางที่ 4.12

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ
ด้านอิทธิพลทางสังคม

การยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ	$\bar{X}$ ค่าเฉลี่ย	(S.D.) ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับการ ยอมรับ เทคโนโลยี
ด้านอิทธิพลทางสังคม			
1. ท่านคิดว่าคนในสังคมใช้เทคโนโลยี โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก หรือคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะมีผลต่อความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี ของท่าน	3.49	1.00	มาก
2. ท่านคิดว่าคนสนิทหรือคนใกล้ชิดตัวท่านแนะนำให้ใช้เทคโนโลยี โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก หรือคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะมีผลต่อความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี ของท่าน	3.46	0.98	มาก
3. ท่านคิดว่าคนในครอบครัวใช้เทคโนโลยี โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก หรือคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะมีผลทำให้ท่านมีความต้องการที่จะใช้มากขึ้น	3.42	0.98	มาก
ภาพรวม	3.46	0.91	มาก

4.3.5 ด้านพฤติกรรมกรรมการตั้งใจใช้งาน ผลการวิเคราะห์สถิติหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D)พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, S.D = 0.90) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อพบว่าการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุอยู่ในระดับมากทั้ง 4 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ท่านตั้งใจที่จะใช้งานเทคโนโลยีของท่านไปเรื่อยๆในอนาคต ($\bar{X} = 3.66$, S.D = 0.99) รองลงมาคือ ท่านตั้งใจที่จะใช้งานเทคโนโลยีของท่านอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.58$, S.D = 0.98) ท่านตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยีของท่านเป็นสื่อกลางในการส่งต่อความสุขเช่นอวยพรปีใหม่อวยพรวันเกิด เป็นต้น ($\bar{X} = 3.58$, S.D = 1.04) และ เมื่อต้องการรับรู้ข่าวสารหรือข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันของท่าน ท่านจะเลือกช่องทางรับรู้ผ่านทางเทคโนโลยีของท่านเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 3.57$, S.D = 1.00) ตามลำดับ ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ ด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งาน

การยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ	$\bar{X}$ ค่าเฉลี่ย	(S.D.) ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับการ ยอมรับ เทคโนโลยี
ด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งาน			
1. ท่านตั้งใจที่จะใช้งานเทคโนโลยีของท่านไปเรื่อยๆในอนาคต	3.66	0.99	มาก
2. ท่านตั้งใจที่จะใช้งานเทคโนโลยีของท่านอย่างสม่ำเสมอ	3.58	0.98	มาก
3. เมื่อต้องการรับรู้ว่าสารหรือข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันของท่าน ท่านจะเลือกช่องทางการรับรู้ผ่านทางเทคโนโลยีของท่านเป็นอันดับแรก	3.57	1.00	มาก
4. ท่านตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยีของท่านเป็นสื่อกลางในการส่งต่อความสุขเช่นอวยพรปีใหม่อวยพรวันเกิด เป็นต้น	3.58	1.04	มาก
ภาพรวม	3.60	0.90	มาก

4.3.6 ด้านการรับรู้ความพึงพอใจ ผลการวิเคราะห์สถิติหาค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$, S.D = 0.95) เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ พบว่าการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุอยู่ในระดับมากที่สุด 5 โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ เทคโนโลยีของท่านสามารถทำให้ท่านได้รับความบันเทิงจากการใช้งาน ($\bar{X} = 3.60$, S.D = 1.00) รองลงมาคือ ท่านรู้สึกอารมณ์ดีเมื่อได้ใช้งานในเทคโนโลยีของท่าน ($\bar{X} = 3.60$, S.D = 1.07) ท่านรู้สึกตื่นเต้นตอนเริ่มใช้ในเทคโนโลยีของท่าน ($\bar{X} = 3.59$, S.D = 1.04) ท่านมีความพึงพอใจเมื่อเริ่มใช้งานเทคโนโลยีของท่าน ($\bar{X} = 3.55$, S.D = 1.01) และ ท่านได้รับความสนุกสนานจากการสื่อสารผ่านเทคโนโลยีของท่าน ($\bar{X} = 3.54$, S.D = 1.03) ดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ การรับรู้ความเพลิดเพลิน

การยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ	$\bar{X}$ ค่าเฉลี่ย	(S.D.) ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับการ ยอมรับ เทคโนโลยี
ด้านการรับรู้ความเพลิดเพลิน			
1. ท่านมีความเพลิดเพลินเมื่อเริ่มใช้งานเทคโนโลยีของท่าน	3.55	1.01	มาก
2. ท่านรู้สึกอารมณ์ดีเมื่อได้ใช้งานในเทคโนโลยีของท่าน	3.60	1.07	มาก
2. เทคโนโลยีของท่านสามารถทำให้ท่านได้รับความบันเทิงจากการใช้งาน	3.60	1.00	มาก
3. ท่านได้รับความสนุกสนานจากการสื่อสารผ่านเทคโนโลยีของท่าน	3.54	1.03	มาก
4. ท่านรู้สึกตื่นเต้นตอนเริ่มใช้ในเทคโนโลยีของท่าน	3.59	1.04	มาก
5. ท่านรู้สึกอารมณ์ดีเมื่อได้ใช้งานในเทคโนโลยีของท่าน	3.60	1.07	มาก
ภาพรวม	3.57	0.95	มาก

4.4 วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 คน โดยใช้ สถิติ T-test และ One way – ANOVA ในการทดสอบ และ กรณีหากพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีการของเชฟเฟ (Schaffe)

4.4.1 เปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามเพศ

เปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามเพศโดยภาพรวมพบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุทั้งเพศหญิงและเพศชายไม่แตกต่างกันในทุกด้าน ดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามเพศ

การยอมรับเทคโนโลยี	เพศ				t	Sig.
	ชาย		หญิง			
	N = 151		N = 234			
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านการรับรู้ความเพลิดเพลิน	3.67	0.94	3.52	0.95	1.53	0.13
2. ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์	3.75	0.76	3.66	0.83	1.12	0.26
3. ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้	3.61	0.83	3.54	0.89	0.79	0.43
4. ด้านอิทธิพลทางสังคม	3.50	0.89	3.43	0.93	0.75	0.45
5. ด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งาน	3.62	0.91	3.59	0.90	0.36	0.72
6. ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้	3.36	0.92	3.34	0.91	0.26	0.79
ภาพรวม	3.59	0.75	3.51	0.80	0.92	0.36

4.4.2 เปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามอายุ

เปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามอายุโดยภาพรวมพบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามี 4 ด้านที่แตกต่างกัน คือ ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้ ด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งาน และ ด้านการรับรู้ความเพลิดเพลิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 14.6

ตารางที่ 4.16 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามช่วงอายุ

การยอมรับเทคโนโลยี	อายุ								f	Sig.
	60-65		66-70		71-75		75 ขึ้นไป			
	N = 181	N = 135	N = 44	N = 25	N = 44	N = 25	N = 25	N = 25		
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.		
1. ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์	3.85	0.79	3.62	0.80	3.45	0.77	3.43	0.74	5.19	0.00*
2. ด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งาน	3.71	0.90	3.64	0.85	3.22	0.94	3.29	0.93	4.68	0.00*
3. ด้านการรับรู้ความเพลิดเพลิน	3.71	0.93	3.52	0.88	3.28	1.10	3.40	1.12	3.15	0.03*
4. ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้	3.63	0.87	3.61	0.82	3.22	0.87	3.49	1.10	2.92	0.03
5. ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้	3.43	0.94	3.36	0.87	3.10	0.83	3.14	1.04	1.96	0.12
6. ด้านอิทธิพลทางสังคม	3.51	0.95	3.50	0.86	3.27	0.82	3.21	1.02	1.56	0.20
ภาพรวม	3.64	0.79	3.54	0.73	3.26	0.75	3.33	0.87	3.66	0.01*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของด้านของการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามอายุ พบว่า มีจำนวน 1 คู่ที่แตกต่างกันระหว่าง ผู้สูงอายุที่มีอายุระหว่าง 60-65ปี กับ ผู้สูงอายุที่มีอายุระหว่าง 71-75ปี มีการยอมรับเทคโนโลยีที่ต่างกัน 3 ด้าน คือ ในด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้ และด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งาน ส่วน ด้านการรับรู้ความเพลิดเพลิน ไม่มีคู่ใดที่แตกต่างกัน ดังนั้นเมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยรวม จำแนกตามช่วงอายุพบว่า มีความแตกต่างกัน 1 คู่คือผู้สูงอายุที่มีอายุที่มีอายุระหว่าง 60-65ปี มีการยอมรับเทคโนโลยีมากกว่า ผู้สูงอายุที่มีอายุที่มีอายุระหว่าง 71-75 ปี ดังตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.17 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบด้านการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามช่วงอายุเป็นรายคู่

ด้านการยอมรับเทคโนโลยี	อายุ	60-65	66-70	71-75	75 ขึ้นไป
ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์	60-65		0.23	0.41*	0.42
	66-70			0.18	0.19
	71-75				0.01
	75 ขึ้นไป				
ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้	60-65		0.02	0.41*	0.15
	66-70			0.39	0.13
	71-75				-0.27
	75 ขึ้นไป				
ด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งาน	60-65		0.07	0.49*	0.42
	66-70			0.42	0.36
	71-75				-0.07
	75 ขึ้นไป				
ด้านการรับรู้ความเพลิดเพลิน	60-65		0.19	0.43	0.31
	66-70			0.25	0.12
	71-75				-0.12
	75 ขึ้นไป				
โดยรวม	60-65		0.10	0.38*	0.31
	66-70			0.29	0.22
	71-75				-0.07
	75 ขึ้นไป				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.4.3 เปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามระดับ

การศึกษา

เปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามระดับการศึกษา โดยภาพรวม พบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้ ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้ ด้านอิทธิพลทางสังคม ด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งานและ ด้านการรับรู้ความเพลิดเพลิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 14.18

ดังตารางที่ 4.18 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามระดับการศึกษา

การยอมรับเทคโนโลยี	ระดับการศึกษา						f	Sig.
	ต่ำกว่า		ปริญญาตรี		สูงกว่า			
	ปริญญาตรี		ปริญญาตรี		ปริญญาตรี			
	N = 238		N = 127		N = 20			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์	3.36	0.70	4.25	0.65	4.25	0.80	78.05	0.00*
2. ด้านการรับรู้ความเพลิดเพลิน	3.24	0.90	4.14	0.74	4.03	0.95	58.79	0.00*
3. ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้	3.01	0.84	3.88	0.76	3.96	0.91	52.90	0.00*
4. ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้	3.26	0.84	4.06	0.69	4.09	0.87	52.90	0.00*
5. ด้านอิทธิพลทางสังคม	3.18	0.86	3.93	0.82	3.83	0.91	52.90	0.00*
6. ด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งาน	3.26	0.85	4.17	0.71	4.04	0.90	35.18	0.00*
ภาพรวม	3.22	0.71	4.07	0.59	4.03	0.53	74.72	0.00*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของระดับการศึกษา ในแต่ละด้านของการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดย พบว่า มีจำนวน 2 คู่ที่แตกต่างกันคือ ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กับ ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และ ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี กับ ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี แตกต่างกัน ใน ทุกด้าน การยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ ดังนั้นเมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยรวม จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญา

ตรีมีการยอมรับเทคโนโลยีต่ำกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีการยอมรับเทคโนโลยีต่ำกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ดังตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.19 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบด้านการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตาม ระดับการศึกษา เป็นรายคู่

ด้านการยอมรับเทคโนโลยี	ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์	ต่ำกว่าปริญญาตรี		-0.89*	-0.89*
	ปริญญาตรี			0.00
	สูงกว่าปริญญาตรี			
ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้	ต่ำกว่าปริญญาตรี		-0.86*	-0.95*
	ปริญญาตรี			-0.08
	สูงกว่าปริญญาตรี			
ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้	ต่ำกว่าปริญญาตรี		-0.80*	-0.83*
	ปริญญาตรี			-0.03
	สูงกว่าปริญญาตรี			
ด้านอิทธิพลทางสังคม	ต่ำกว่าปริญญาตรี		-0.75*	-0.66*
	ปริญญาตรี			0.10
	สูงกว่าปริญญาตรี			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.19 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบด้านการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตาม ระดับการศึกษา เป็นรายคู่ (ต่อ)

ด้านการยอมรับเทคโนโลยี	ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
ด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งาน	ต่ำกว่าปริญญาตรี		-0.92*	-0.78*
	ปริญญาตรี			0.14
	สูงกว่าปริญญาตรี			
ด้านการรับรู้ความเพลิดเพลิน	ต่ำกว่าปริญญาตรี		-0.90*	-0.79*
	ปริญญาตรี			0.11
	สูงกว่าปริญญาตรี			
โดยรวม	ต่ำกว่าปริญญาตรี		-0.85*	-0.82*
	ปริญญาตรี			0.04
	สูงกว่าปริญญาตรี			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.4.4 เปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามอาชีพ

เปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามอาชีพโดยภาพรวมพบว่า มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้ ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้ ด้านอิทธิพลทางสังคม ด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งานและ ด้านการรับรู้ความเพลิดเพลิน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 14.20

ตารางที่ 4.20 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามอาชีพ

การยอมรับเทคโนโลยี	อาชีพ								f	Sig.
	อาชีพอิสระ/ ชำนาญการ				ข้าราชการ					
	ลูกจ้าง		ธุรกิจส่วนตัว		ชำนาญ		ไม่ได้ทำอะไร			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
	N = 27		N = 194		N = 102		N = 63			
1. ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์	3.30	0.70	3.51	0.74	4.25	0.63	3.55	0.86	26.94	0.00*
2. ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้	2.96	0.75	3.17	0.86	3.91	0.79	3.15	0.97	20.45	0.00*
3. ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้	3.33	0.84	3.43	0.83	4.04	0.65	3.33	1.02	15.47	0.00*
4. ด้านการรับรู้ความเพลิดเพลิน	3.48	0.95	3.43	0.90	4.07	0.78	3.26	1.05	14.45	0.00*
5. ด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งาน	3.34	0.77	3.49	0.88	4.05	0.76	3.32	1.00	13.44	0.00*
6. ด้านอิทธิพลทางสังคม	3.17	0.94	3.32	0.85	3.91	0.83	3.28	0.98	12.63	0.00*
ภาพรวม	3.26	0.69	3.39	0.72	4.04	0.62	3.32	0.87	22.29	0.00*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของอาชีพในแต่ละด้านของการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดย พบว่า มีจำนวน 3 คู่ที่แตกต่างกันคือ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพลูกจ้าง กับ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพเป็นข้าราชการชำนาญ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว กับ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพเป็นข้าราชการชำนาญ และ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพเป็นข้าราชการชำนาญ กับ ผู้สูงอายุที่ไม่ได้ทำอะไร แตกต่างกันใน ทุกด้านของการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ ดังนั้นเมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยรวม จำแนกตามอาชีพ พบว่า กับ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพเป็นลูกจ้างมีค่าเฉลี่ยในการยอมรับเทคโนโลยีต่ำกว่าผู้สูงอายุที่มีอาชีพเป็นข้าราชการชำนาญ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัวมีค่าเฉลี่ยในการยอมรับเทคโนโลยีต่ำกว่าผู้สูงอายุที่มีอาชีพเป็นข้าราชการชำนาญ และ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพเป็นข้าราชการชำนาญมีค่าเฉลี่ยในการยอมรับเทคโนโลยีสูงกว่าผู้สูงอายุที่ไม่ได้ทำอะไร ดังตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.21 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบด้านการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่

ด้านการยอมรับเทคโนโลยี	อาชีพ	ลูกจ้าง	อาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว	ข้าราชการบำนาญ	ไม่ได้ทำอะไร
ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์	ลูกจ้าง	-0.21	-0.95*	-0.24	
	อาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว		-0.74*	-0.04	
	ข้าราชการบำนาญ			0.70*	
	ไม่ได้ทำอะไร				
ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้	ลูกจ้าง	-0.21	-0.94*	-0.19	
	อาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว		-0.74*	0.01	
	ข้าราชการบำนาญ			0.75	
	ไม่ได้ทำอะไร				
ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้	ลูกจ้าง	-0.11	-0.72*	-0.01	
	อาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว		-0.61*	0.01	
	ข้าราชการบำนาญ			0.71*	
	ไม่ได้ทำอะไร				
ด้านอิทธิพลทางสังคม	ลูกจ้าง	-0.15	-0.74*	-0.11	
	อาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว		-0.59*	0.04	
	ข้าราชการบำนาญ			0.63*	
	ไม่ได้ทำอะไร				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.21 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบด้านการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามอาชีพ เป็นรายคู่ (ต่อ)

ด้านการยอมรับเทคโนโลยี	อาชีพ	ลูกจ้าง	อาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว	ข้าราชการบำนาญ	ไม่ได้ทำอะไร
ด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งาน	ลูกจ้าง	-0.14	-0.71*	0.02	
	อาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว			-0.57*	0.17
	ข้าราชการบำนาญ				0.73*
	ไม่ได้ทำอะไร				
ด้านการรับรู้ความเพลิดเพลิน	ลูกจ้าง	0.05	-0.59*	0.22	
	อาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว			-0.64	0.16
	ข้าราชการบำนาญ				0.80*
	ไม่ได้ทำอะไร				
โดยรวม	ลูกจ้าง	-0.13	-0.77*	-0.05	
	อาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว			-0.63*	0.07
	ข้าราชการบำนาญ				0.72*
	ไม่ได้ทำอะไร				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4.4.5 เปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามรายได้

เปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามรายได้โดยภาพรวม พบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกัน 2 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ และด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 14.22

ตารางที่ 4.22 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามตาม รายได้

ด้านการยอมรับเทคโนโลยี	รายได้	N	$\bar{X}$	S.D.	f	Sig.
ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์	ต่ำกว่า 5,000	39	3.34	0.80	2.43	0.03*
	5,001-10,000	49	3.53	0.70		
	10,001-15,000	75	3.72	0.71		
	15,001-20,000	57	3.80	0.73		
	20,001-25,000	53	3.72	0.85		
	25,000-30,000	44	3.71	0.89		
	มากกว่า 30,000	58	3.89	0.88		
ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้	ต่ำกว่า 5,000	39	3.03	0.96	2.24	0.04*
	5,001-10,000	49	3.12	0.95		
	10,001-15,000	75	3.38	0.80		
	15,001-20,000	57	3.37	0.78		
	20,001-25,000	53	3.32	1.04		
	25,000-30,000	44	3.47	0.94		
	มากกว่า 30,000	58	3.58	0.91		
ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้	ต่ำกว่า 5,000	39	3.47	0.82	0.73	0.62
	5,001-10,000	49	3.44	0.77		
	10,001-15,000	75	3.56	0.76		
	15,001-20,000	57	3.64	0.83		
	20,001-25,000	53	3.48	0.97		
	25,000-30,000	44	3.64	0.99		
	มากกว่า 30,000	58	3.70	0.94		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.22 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามตาม รายได้ (ต่อ)

ด้านการยอมรับเทคโนโลยี	รายได้	N	$\bar{X}$	S.D.	f	Sig.
ด้านอิทธิพลทางสังคม	ต่ำกว่า 5,000	39	3.48	0.82		
	5,001-10,000	49	3.21	0.89		
	10,001-15,000	75	3.45	0.81		
	15,001-20,000	57	3.47	0.88		
	20,001-25,000	53	3.32	1.04	1.47	0.19
	25,000-30,000	44	3.62	0.98		
	มากกว่า 30,000	58	3.63	0.94		
ด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งาน	ต่ำกว่า 5,000	39	3.52	0.88		
	5,001-10,000	49	3.46	0.82		
	10,001-15,000	75	3.62	0.77		
	15,001-20,000	57	3.70	0.88	0.67	0.67
	20,001-25,000	53	3.48	0.95		
	25,000-30,000	44	3.64	0.95		
	มากกว่า 30,000	58	3.70	0.92		

ตารางที่ 4.22 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามตาม รายได้ (ต่อ)

ด้านการยอมรับเทคโนโลยี	รายได้	N	$\bar{X}$	S.D.	f	Sig.
ด้านการรับรู้ความเพลิดเพลิน	ต่ำกว่า 5,000	39	3.39	0.96	1.12	0.35
	5,001-10,000	49	3.49	0.87		
	10,001-15,000	75	3.54	0.82		
	15,001-20,000	57	3.68	0.82		
	20,001-25,000	53	3.43	1.10		
	25,000-30,000	44	3.65	1.07		
	มากกว่า 30,000	58	3.76	1.00		
โดยรวม	ต่ำกว่า 5,000	39	3.37	0.77	1.46	0.19
	5,001-10,000	49	3.38	0.72		
	10,001-15,000	75	3.54	0.66		
	15,001-20,000	57	3.61	0.67		
	20,001-25,000	53	3.46	0.91		
	25,000-30,000	44	3.62	0.87		
	มากกว่า 30,000	58	3.71	0.83		

เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของรายได้ในแต่ละด้านของการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดย พบว่า ไม่พบคู่ใดเลยที่แตกต่าง ดังนั้นเมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยรวม จำแนกตามรายได้พบว่า ไม่พบคู่ใดเลยที่แตกต่าง ตารางที่ 4.23

ตารางที่ 4.23 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบด้านการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตาม รายได้เป็นรายคู่

ด้านการยอมรับ เทคโนโลยี	รายได้	ต่ำกว่า 5,000	5,001-10,000	10,001-15,000	15,001-20,000	20,001-25,000	25,000-30,000	มากกว่า 30,000
		ต่ำกว่า 5,000	-0.19	-0.37	-0.45	-0.38	-0.37	-0.54
ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์	5,001-10,000		-0.18	-0.26	-0.19	-0.18	-0.35	
	10,001-15,000			-0.08	-0.00	-0.00	-0.17	
	15,001-20,000				0.08	0.08	-0.09	
	20,001-25,000					0.01	0.16	
	25,000-30,000						-0.17	
	มากกว่า 30,000							
ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้	ต่ำกว่า 5,000	-0.09	-0.36	-0.35	-0.30	-0.45	-0.55	
	5,001-10,000		-0.27	-0.25	-0.20	-0.35	-0.46	
	10,001-15,000			0.01	0.06	-0.09	-0.19	
	15,001-20,000				0.05	-0.10	-0.20	
	20,001-25,000					-0.15	-0.26	
	25,000-30,000						-0.10	
ภาพรวม	ต่ำกว่า 5,000	0.00	-0.17	-0.24	-0.09	-0.25	-0.34	
	5,001-10,000		-0.17	-0.23	-0.08	-0.24	-0.33	
	10,001-15,000			-0.17	0.90	-0.08	-0.16	
	15,001-20,000				0.15	-0.01	-0.10	
	20,001-25,000					-0.16	-0.25	
	25,000-30,000						-0.09	
มากกว่า 30,000								

4.4.6 เปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

เปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว โดยภาพรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามีความแตกต่างกันมี 1 ด้าน คือ ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 14.24

ดังตารางที่ 4.24 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามสมาชิกในครอบครัว

ด้านการยอมรับเทคโนโลยี	รายได้	N	$\bar{X}$	S.D.	f	Sig.
ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์	1 คน	12	3.13	0.56	2.51	0.03*
	2 คน	81	3.57	0.89		
	3 คน	84	3.69	0.70		
	4 คน	90	3.86	0.81		
	5 คน	57	3.67	0.80		
	มากกว่า 5 คน	61	3.78	0.81		
ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้	1 คน	12	2.88	0.88	1.23	0.29
	2 คน	81	3.31	0.88		
	3 คน	84	3.46	0.81		
	4 คน	90	3.43	0.97		
	5 คน	57	3.23	0.81		
	มากกว่า 5 คน	61	3.32	0.17		
ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้	1 คน	12	2.93	0.62	1.73	0.13
	2 คน	81	3.48	0.88		
	3 คน	84	3.60	0.78		
	4 คน	90	3.64	0.86		
	5 คน	57	3.62	0.95		
	มากกว่า 5 คน	61	3.63	0.92		

ตารางที่ 4.24 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามสมาชิกในครอบครัว (ต่อ)

ด้านการยอมรับเทคโนโลยี	รายได้	N	$\bar{X}$	S.D.	f	Sig.
ด้านอิทธิพลทางสังคม	1 คน	12	3.00	0.57	1.17	0.32
	2 คน	81	3.35	0.87		
	3 คน	84	3.48	0.89		
	4 คน	90	3.58	0.98		
	5 คน	57	3.47	0.94		
	มากกว่า 5 คน	61	3.49	0.90		
ด้านพฤติกรรมการตั้งใจ ใช้งาน	1 คน	12	3.13	0.59	0.96	0.45
	2 คน	81	3.56	0.94		
	3 คน	84	3.68	0.87		
	4 คน	90	3.64	0.95		
	5 คน	57	3.52	0.88		
	มากกว่า 5 คน	61	3.64	0.90		
ด้านการรับรู้ความ เพลิดเพลีน	1 คน	12	3.07	0.66	1.39	0.23
	2 คน	81	3.46	0.99		
	3 คน	84	3.63	0.90		
	4 คน	90	3.69	0.96		
	5 คน	57	3.50	0.90		
	มากกว่า 5 คน	61	3.65	0.99		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.24 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามสมาชิกในครอบครัว (ต่อ)

ด้านการยอมรับเทคโนโลยี	รายได้	N	$\bar{X}$	S.D.	f	Sig.
	1 คน	12	3.02	0.46		
	2 คน	81	3.46	0.81		
โดยรวม	3 คน	84	3.59	0.71	1.68	0.14
	4 คน	90	3.64	0.81		
	5 คน	57	3.50	0.76		
	มากกว่า 5 คน	61	3.59	0.82		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของจำนวนสมาชิกในครอบครัว ในแต่ละด้านของการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดย พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันรายคู่ ดังนั้นเมื่อทำการเปรียบเทียบความแตกต่างการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยรวม จำแนกตามสมาชิกในครอบครัว พบว่า ผู้สูงอายุที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวต่างกัน การยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุไม่มีความแตกต่างกัน แสดงตารางที่ 4.25

ตารางที่ 4.25 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบด้านการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยจำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัวรายคู่

ด้านการยอมรับเทคโนโลยี	รายได้	1 คน	2 คน	3 คน	4 คน	5 คน	มากกว่า 5 คน
ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์	1 คน		-0.43	-0.55	-0.77	-0.54	-0.65
	2 คน			-0.12	-0.29	-0.11	-0.21
	3 คน				-0.17	0.01	-0.09
	4 คน					0.18	0.08
	5 คน						-0.11
	มากกว่า 5 คน						
โดยภาพรวม	1 คน		-0.43	-0.56	-0.61	-0.48	-0.56
	2 คน			-0.13	-0.18	-0.05	-0.13
	3 คน				-0.05	0.08	0.00
	4 คน					0.13	0.05
	5 คน						-0.08
	มากกว่า 5 คน						

4.5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการพึ่งพาตนเองกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพึ่งพาตนเองกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุพบว่า โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์ต่อกันในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การพึ่งพาตนเองมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในทุกด้านในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 14.26

ตารางที่ 4.26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการยอมรับเทคโนโลยีกับการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ

การพึ่งพาตนเอง	การยอมรับเทคโนโลยี													
	ด้านความรู้ถึงประโยชน์		ด้านความรู้ความง่ายในการใช้		ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้		ด้านอุปสรรคทางสังคม		ด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งาน		ด้านความรู้ความเพลิดเพลิน		ภาพรวมการยอมรับเทคโนโลยี	
	r	Sig.	r	Sig.	r	Sig.	r	Sig.	r	Sig.	r	Sig.	r	Sig.
1.ด้านร่างกาย	0.47**	0.00	0.42**	0.00	0.41**	0.00	0.41**	0.00	0.37**	0.00	0.36**	0.00	0.46**	0.00
2.ด้านจิตใจ	0.48**	0.00	0.44**	0.00	0.42**	0.00	0.44**	0.00	0.39**	0.00	0.36**	0.00	0.48**	0.00
3.ด้านสังคม	0.48**	0.00	0.41**	0.00	0.40**	0.00	0.44**	0.00	0.35**	0.00	0.39**	0.00	0.47**	0.00
4.ด้านการเงิน	0.57**	0.00	0.54**	0.00	0.53**	0.00	0.51**	0.00	0.52**	0.00	0.48**	0.00	0.60**	0.00
ภาพรวมการพึ่งพาตนเอง	0.61**	0.00	0.56**	0.00	0.54**	0.00	0.55**	0.00	0.50**	0.00	0.49**	0.00	0.62**	0.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการพึ่งพาตนเองกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ กลุ่มของผู้สูงอายุที่ใช้งานในกลุ่มของเทคโนโลยีโทรศัพท์มือถือ (Smart Phone) แท็บเล็ต (Tablet) คอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะ (PC) หรือ คอมพิวเตอร์แบบพกพา (Notebook, Laptop) ภายในจังหวัดสงขลา จำนวน 385 คน จากการศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

5.3 ข้อเสนอแนะการศึกษา

5.4 ข้อเสนอแนะในการศึกษาและข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ระดับการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา

1. ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลาจากผู้ตอบแบบสอบถามแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 60-65ปี มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีอาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาท จำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน มีประสบการณ์ใช้งานกลุ่มของเทคโนโลยีโทรศัพท์มือถือ Smart Phone

2. ระดับการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

2.1 ด้านร่างกาย ผู้สูงอายุมีระดับการพึ่งพาตนเองด้านร่างกายในระดับมากเป็นอันดับแรก จากข้อมูลแบบสอบถามในด้านร่างกายผู้สูงอายุจะมีระดับการพึ่งพาตนเองในคือ ท่านมีความพยายามที่จะดูแลตนเองโดยไม่ให้ใครมาคอยกังวลในระดับมากเป็นอันดับแรก

2.2 ด้านสังคม ผู้สูงอายุมีระดับการพึ่งพาตนเองด้านสังคมในระดับมาก จากข้อมูลแบบสอบถามในด้านจิตใจผู้สูงอายุจะมีระดับการพึ่งพาตนเองคือ ท่านมีความรู้สึกภูมิใจเมื่อมีคนรู้จักหรือคนใกล้ชิดมาปรึกษาหรือขอคำแนะนำในระดับมากเป็นอันดับแรก

2.3 **ด้านจิตใจ** ผู้สูงอายุมีระดับการพึ่งพาตนเองด้านจิตใจในระดับมาก จากข้อมูลแบบสอบถามในด้านจิตใจผู้สูงอายุจะมีระดับการพึ่งพาตนเองคือ ท่านไม่หวาดวิตกกังวล อารมณ์กับเหตุการณ์ที่ผ่านมาในช่วงชีวิตแต่จะรู้สึกว่าคุณค่ามีความรู้จากประสบการณ์ของชีวิต ในระดับมากเป็นอันดับแรก

2.4 **ด้านการเงิน** ผู้สูงอายุมีระดับการพึ่งพาตนเองด้านการเงินในระดับมาก จากข้อมูลแบบสอบถามในด้านการเงินผู้สูงอายุจะมีระดับการพึ่งพาตนเองคือ มีเงินใช้จ่ายอย่างเพียงพอในการใช้ชีวิตโดยพยายามไม่ให้เดือดร้อนถึงลูกหลาน ในระดับมากเป็นอันดับแรก

5.1.2 เพื่อศึกษาระดับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา

1. ระดับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

1.1 **ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์** ผู้สูงอายุมีระดับการยอมรับเทคโนโลยีด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ในระดับมากเป็นอันดับแรก จากข้อมูลแบบสอบถามในด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ผู้สูงอายุจะมีระดับการยอมรับเทคโนโลยีคือ ท่านคิดว่าเทคโนโลยีที่ใช้มีส่วนช่วยทำให้ท่านรู้ข่าวสารทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบันในระดับมากเป็นอันดับแรก

1.2 **ด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งาน** ผู้สูงอายุมีระดับการยอมรับเทคโนโลยีด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งาน ในระดับมาก จากข้อมูลแบบสอบถามในด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งาน ผู้สูงอายุจะมีระดับการยอมรับเทคโนโลยีคือ ท่านตั้งใจที่จะใช้งานเทคโนโลยีของท่านไปเรื่อยๆในอนาคต ในระดับมากเป็นอันดับแรก

1.3 **ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้** ผู้สูงอายุมีระดับการยอมรับเทคโนโลยีด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้ในระดับมาก จากข้อมูลแบบสอบถามในด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้ผู้สูงอายุจะมีระดับการยอมรับเทคโนโลยีในคือ ท่านรู้สึกว่าคุณค่าเทคโนโลยีของท่านทำให้ท่านมีความรู้ความสามารถในการทำงานมากขึ้น ในระดับมากเป็นอันดับแรก

1.4 **ด้านการรับรู้ความเพลิดเพลิน** ผู้สูงอายุมีระดับการยอมรับเทคโนโลยีด้านการรับรู้ความเพลิดเพลิน ในระดับมาก จากข้อมูลแบบสอบถามในการรับรู้ความเพลิดเพลิน ผู้สูงอายุจะมีระดับการยอมรับเทคโนโลยีคือ เทคโนโลยีของท่านสามารถทำให้ท่านได้รับความบันเทิงจากการใช้งาน ในระดับมากเป็นอันดับแรก

1.5 ด้านอิทธิพลทางสังคม ผู้สูงอายุมีระดับการยอมรับเทคโนโลยีด้านอิทธิพลทางสังคมในระดับมาก จากข้อมูลแบบสอบถามในด้านอิทธิพลทางสังคม ผู้สูงอายุจะมีระดับการยอมรับเทคโนโลยีคือ ท่านคิดว่าคนในสังคมใช้เทคโนโลยี โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์ ไม้ตบึก หรือคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะจะมีผลต่อความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี ของท่านในระดับมากเป็นอันดับแรก

1.6 ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้ ผู้สูงอายุมีระดับการยอมรับเทคโนโลยีด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้ ในระดับปานกลาง จากข้อมูลแบบสอบถามในด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้ ผู้สูงอายุจะมีระดับการยอมรับเทคโนโลยีคือ ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีได้โดยไม่ต้องใช้ความพยายามมาก ในระดับมากเป็นอันดับแรก

5.1.3 เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา

1. จากผลการเปรียบเทียบ การยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุที่ แตกต่างกัน คือ

1.1 ช่วงอายุ ผู้สูงอายุที่มีช่วงอายุแตกต่างกันจะมีการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า ผู้สูงอายุที่มีอายุระหว่าง 60-65ปีมีค่าเฉลี่ยในการยอมรับเทคโนโลยีที่สูงกว่า ผู้สูงอายุที่มีอายุระหว่าง 71-75ปี ต่างกัน 3 ด้าน คือ ในด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้ และด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งาน

1.2 ระดับการศึกษา ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาต่างกันจะมีการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาจะมีค่าเฉลี่ยในการยอมรับเทคโนโลยีที่ต่ำกว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี และผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี

1.3 อาชีพ ผู้สูงอายุที่ประกอบอาชีพที่แตกต่างกันจะมีการยอมรับเทคโนโลยีที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่พบว่า ผู้สูงอายุที่มีอาชีพเป็นข้าราชการบำนาญมีค่าเฉลี่ยในการยอมรับเทคโนโลยีมากกว่า ผู้สูงอายุที่มีอาชีพเป็นลูกจ้าง ผู้สูงอายุที่มีอาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว และ สูงกว่าผู้สูงอายุที่ไม่ได้ทำอะไร

2. จากผลการเปรียบเทียบการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุที่ไม่แตกต่างกัน คือ
  - 2.1 เพศ ผู้สูงอายุที่มีเพศต่างกันการยอมรับเทคโนโลยีไม่แตกต่างกัน ในทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05
  - 2.2 รายได้ ผู้สูงอายุที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีการยอมรับเทคโนโลยีที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05
  - 2.3 จำนวนสมาชิกในครอบครัว ผู้สูงอายุที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่แตกต่างกันจะมีการยอมรับเทคโนโลยีที่ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

5.1.4 เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการพึ่งพาตนเองกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา

สรุปผลศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการพึ่งพาตนเองกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา สรุปได้ว่า การพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา มีความสัมพันธ์ต่อกันในทิศทางบวกในทุกด้านอยู่ในระดับปานกลางอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ หากผู้สูงอายุที่มีระดับการพึ่งพาตนเองได้ในทิศมีแนวโน้มในการยอมรับเทคโนโลยีไปในทิศทางเดียวกันด้วย

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพึ่งพาตนเองกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.1 ผลสรุปจากการศึกษาระดับการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา จากปัจจัยส่วนบุคคลของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา จำนวน 385 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 60-65ปี มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีอาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-15,000 บาท จำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน โดยลักษณะของปัจจัยส่วนบุคคลของผู้สูงอายุ มีความสอดคล้องกับงานของ สุกรี ศิริวงศ์ภากร. (2556) ที่พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลของผู้สูงอายุ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง การศึกษาส่วนใหญ่ต่ำกว่าปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001-20,000 บาท จำนวนสมาชิกในครอบครัวจำนวน 4 คน และยังคงสอดคล้องกันในส่วนของการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

โดยผู้สูงอายุจะมีระดับการดูแลตนเองสูง ในระดับมากในด้านร่างกาย เป็นอันดับแรก เช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานของพระมหาพิรพัฒน์ พันศิริ (2553) ที่พบว่า ผู้สูงอายุจะมีระดับการดูแลตนเองสูง ในระดับมากในด้านร่างกาย เป็นอันดับแรกเช่นเดียวกัน จากผลการศึกษารูปว่า การเสื่อมถอยทางร่างกายของผู้สูงอายุเมื่อมีอายุมากขึ้นทำให้ประสิทธิภาพการช่วยเหลือตัวเองได้ลดน้อยลง (ไบร์เรน และเรนเนอร์ อ้างถึงใน สุกรี ศิริวงศ์ภากร, 2556) จึงทำให้ผู้สูงอายุมีความพยายามที่จะดูแลตนเอง ด้านร่างกายเป็นอันดับแรก

5.2.2 ผลสรุปจากการศึกษาระดับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลาโดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผู้สูงอายุมีการยอมรับเทคโนโลยีในด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ในระดับที่มากเป็นอันดับแรก รองลงมาจะเป็น ด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งาน ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้ การรับรู้ความเพลิดเพลิน ด้านอิทธิพลทางสังคม อยู่ในระดับที่มาก ส่วนด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้ จะอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งจากผลการศึกษาระดับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา มีความสอดคล้องกับงานของ อารีย์ มยังพงษ์ และ เกื้อกุล ตาเย็น.(2559) ในภาพรวมของการศึกษาระดับปัจจัยด้านการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในระดับ มาก โดยทำการศึกษาจากปัจจัย ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน ทัศนคติที่มีต่อการใช้ อิทธิพลทางสังคม จึงสรุปได้ว่า ผลการศึกษาระดับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลาเป็นไปตาม หลักทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยีหรือแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี(TAM)ของ Davis (1989, อ้างถึงในทัศนยาภรณ์ เสนาสวัสดิ์, 2556) โดยกระบวนการยอมรับเทคโนโลยีเกิดขึ้นจากโครงสร้างของสองปัจจัยหลักคือ การรับรู้ถึงประโยชน์ และ การรับรู้ความง่ายในการใช้งาน ของเทคโนโลยีนั้นๆ

5.2.3 ผลสรุปการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างโดยจำแนกตามเพศ พบว่าทั้งเพศหญิงและเพศชายไม่แตกต่างกันในการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างโดยจำแนกตามรายได้ พบว่า ผู้สูงอายุที่มีรายได้แตกต่างกันจะไม่มี ความแตกต่างกันในการยอมรับเทคโนโลยี ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างโดยจำแนกตามสมาชิกในครอบครัว พบว่า ผู้สูงอายุที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่แตกต่างกันการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุจะไม่แตกต่างกัน ส่วนผลการเปรียบเทียบความแตกต่างโดยจำแนกตามอายุ พบว่าผู้สูงอายุที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความแตกต่างกันในการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้ ด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งานและ ด้านการรับรู้ความ

ผลิตเพลิน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างโดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาที่ต่างกันจะมีความแตกต่างกันในการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้ ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้ ด้านอิทธิพลทางสังคม ด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งานและ ด้านการรับรู้ความผลิตเพลิน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างโดยจำแนกตามอาชีพ ผู้สูงอายุที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีความแตกต่างกันในการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ ด้านการรับรู้ถึงประโยชน์ ด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้ ด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้ ด้านอิทธิพลทางสังคม ด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งานและ ด้านการรับรู้ความผลิตเพลิน จึงสรุปได้ว่า โดยภาพรวม การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา เป็นไปตามหลักทฤษฎีการยอมรับเทคโนโลยีหรือแบบจำลองการยอมรับเทคโนโลยี(TAM)ของ Davis (1989, อ้างถึงในทัศนัยภรณ์ เสนาสวัสดิ์, 2556) ซึ่งปัจจัยส่วนบุคคลเป็นปัจจัยภายนอกหนึ่ง ที่จะส่งผลต่อปัจจัยที่ก่อให้เกิดการยอมรับเทคโนโลยีตามหลัก TAM Model

5.2.4 ผลสรุปการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการพึ่งพาตนเองกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุพบว่า การพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุโดยภาพรวม ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุมีความสัมพันธ์กับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ ไปในทิศทางบวก ในระดับปานกลาง ในทุกด้าน จึงสรุปได้ว่า หากผู้สูงอายุมีระดับการพึ่งพาตนเองได้ไปในทิศทางบวก ผู้สูงอายุมีแนวโน้มในการยอมรับเทคโนโลยีไปในทิศทางบวกด้วยเช่นกัน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

1. หน่วยงานที่มีกิจกรรมในการดูแลผู้สูงอายุ เช่นสมาคมผู้สูงอายุ ครอบครัวที่มีสมาชิกเป็นผู้สูงอายุ สามารถส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุได้ โดยการส่งเสริมพัฒนาปัจจัยทั้ง4ด้าน คือ ด้านร่างกาย เช่น ฝึกให้ผู้สูงอายุดูแลตนเองได้ในขั้นต้นที่ถูกต้องเมื่อเกิดการเจ็บป่วย ด้านจิตใจ เช่นฝึกให้ผู้สูงอายุระงับอารมณ์เมื่อเกิดความ หงุดหงิด ความฉุนเฉียว โดยการทำใจให้สบาย และไม่วิตก ด้านสังคม เช่น แนะนำให้ผู้สูงอายุเข้าร่วมทำกิจกรรมในกลุ่มต่างๆของผู้สูงอายุ และควรเน้นในเรื่องของด้านการเงินเป็นสำคัญ เช่นฝึกให้ผู้สูงอายุมีการทำรายรับรายจ่าย

เพื่อก่อให้เกิดการดูแลตนเองได้ในภาพรวมของผู้สูงอายุ และในยุคที่เทคโนโลยีมีความจำเป็นที่ต้องใช้งาน เป็นส่วนช่วยในการทำงานและการดำเนินชีวิต การที่ผู้สูงอายุจะตัดสินใจในการยอมรับการใช้งานในเทคโนโลยีนั้น ควรกระตุ้นให้เกิดการรับรู้ถึงประโยชน์เป็นอันดับแรก และการรับรู้ถึงความเพลิดเพลิน การสร้างอิทธิพลทางสังคมเช่นการพบเห็นการใช้งาน เพื่อให้เกิดทัศนคติในการใช้และส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการตั้งใจใช้งานจริงของผู้สูงอายุได้ และอีกส่วนหนึ่งหากผู้สูงอายุมีการดูแลตนเองที่ดีอาจมีผลเกี่ยวเนื่องที่ทำให้เกิดการยอมรับเทคโนโลยีได้ง่ายขึ้น

2. ผู้สูงอายุควรที่จะเน้นในเรื่องของการดูแลตนเองในเรื่องของสภาพร่างกายก่อนเป็นสำคัญเนื่องจากเมื่ออายุเพิ่มมากขึ้นการเสื่อมถอยของร่างกายก็จะเพิ่มมากขึ้นและการดูแลสุขภาพเป็นสิ่งสำคัญเนื่องจากผู้สูงอายุอาจเกิดอาการที่หงุดหงิด ความเหนื่อยง่ายโดยไม่รู้ตัว

3. ผู้ประกอบการเช่นร้านขายโทรศัพท์มือถือ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ สามารถพัฒนารูปแบบการขายหากมีลูกค้าเป็นวัยสูงอายุเข้ามาใช้บริการ โดยการแนะนำการใช้งานให้เห็นถึงประโยชน์เป็นสำคัญสำหรับกลุ่มลูกค้าผู้สูงอายุ เพื่อให้เกิดการยอมรับการใช้งานในเทคโนโลยีนั้นของลูกค้ากลุ่มผู้สูงอายุ และจะก่อให้เกิดทัศนคติในการใช้และส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการตั้งใจใช้งานจริงของผู้สูงอายุได้

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำการศึกษากครั้งต่อไป

1. ควรเก็บแบบสอบถามข้อมูลในส่วนของข้อคิดเห็นเช่น วิธีการดูแลตนเองของผู้สูงอายุของแต่ละบุคคล ประเด็นของการใช้ประโยชน์ในด้านใดบ้างของเทคโนโลยี เพิ่มเติมสำหรับผู้สูงอายุเพื่อประกอบเนื้อหาให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2. ควรศึกษาปัจจัยภายนอกเพิ่มเติม เช่น ประเภทของสื่อที่พบเห็นการใช้งานเทคโนโลยี ที่อาจมีผลต่อด้านการรับรู้ถึงประโยชน์และด้านความง่ายในการใช้งานของเทคโนโลยี

บรรณานุกรม

- กรมกิจการผู้สูงอายุ. (2559). ข้อมูลสถิติจำนวนผู้สูงอายุประเทศไทย ปี 2559 หน่วยงานที่เผยแพร่ : กรมกิจการผู้สูงอายุ
- กวิพงษ์ เลิศวัชรรา และ กาญจนศักดิ์ จารุปาณ. (2555). การศึกษาปัญหาการเรียนรู้อายุเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ (รายงานการวิจัย). วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กุศล สุนทรธาดา. (2556). ผู้สูงวัยกับไอที. ประชากรและการพัฒนา, 33(6), 1-2.
- เกวรินทร์ ละเอียดดีนันท์. (2557). การยอมรับเทคโนโลยีและพฤติกรรมผู้บริโภคออนไลน์ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ครรชัช พุทธิโกษา. (2554). คู่มือการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์. สัมภาษณ์งานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.
- จักรพงษ์ สือประเสริฐสิทธิ์. (2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับเทคโนโลยี: กรณีศึกษาการใช้บริการการสื่อสารระหว่างกันผ่านข้อความและรูปแบบทันทีผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตการพิมพ์
- ฐิตินันท์ นาคผู้. (2557). การพึ่งพาตนเอง การเสริมสร้างพลังทางสุขภาพ ความรู้ทางสุขภาพ และความสุขของผู้สูงอายุ ตำบลทับยายเชียง อำเภอพรหมพิราม จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- เดือนใจ ทองคำ. (2549). พฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้สูงอายุในอำเภอตากฟ้าจังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทัศนัยภรณ์ เสนาสวัสดิ์. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เทคโนโลยีสังคมกับทัศนคติที่มีต่อการใช้งานเพื่อการท่องเที่ยวไทยของนักท่องเที่ยวต่างชาติในกลุ่มประชาคมอาเซียน. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ไทยรัฐ. (2560). ปี64 สังคมสูงวัยสมบูรณ์แบบ ดันแผนประชากรเพื่อพัฒนาประเทศ 20 ปี. สืบค้นเมื่อ 28 สิงหาคม 2560, จาก <https://www.thairath.co.th/content/956700>

- นนทรี วงษ์วิจารณ์ และสุปาณี สนธิรัตน์. (2556). ทศนคติต่อการเป็นผู้สูงอายุ การดูแลตนเอง ทักษะทางสังคมความผาสุกในชีวิต ของสมาชิกชมรมผู้สูงอายุอำเภออินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี. ว.สังคมและมนุษยศาสตร์, 39(2), 66-79.
- พงศภูมิ เทียนวิบูลย์. (2557). การรับรู้ถึงประโยชน์และความง่ายของการใช้งานในการใช้โปรแกรมส่งข้อความสนทนาทางโทรศัพท์มือถือของผู้สูงอายุในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- พรชนก พลาบุลย์. (2558). การยอมรับนวัตกรรมการใช้เทคโนโลยี และพฤติกรรมผู้บริโภคที่ส่งผลต่อความตั้งใจของประชาชนในการใช้บริการธุรกรรมทางการเงินผ่านระบบพร้อมเพย์ (PromptPay) ของรัฐบาลไทย. สารนิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- พรเพ็ญ จันทรา. (2555). ปัจจัยที่สร้างการยอมรับภายใต้สังคมพหุวัฒนธรรมในการใช้งานเว็บไซต์ของผู้สูงอายุ. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- พระมหาพิรพัฒน์ พันศิริ. (2553). การวัดภาวะการพึ่งพาตนเอง (Self-Reliance) ของผู้สูงอายุ : กรณีศึกษาผู้สูงอายุที่เป็นสมาชิกสหพันธ์ชมรมผู้สูงอายุกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ภัทราวดี ทองมาลา. (2558). การยอมรับระบบการจัดซื้อจัดจ้างด้วยอิเล็กทรอนิกส์ (e-GP) ของเจ้าหน้าที่พัสดุของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ บัญชีมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ยุทธ ไกยวรรณ. (2549). สถิติเพื่อการวิจัย พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด
- รุ่งโรจน์ สินธุ์เทียม. (2555). การพึ่งพาตนเองและการดำเนินการตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของสมาชิกวิสาหกิจชุมชนในอำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี. วิทยานิพนธ์ เกษตรศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วนิดา ตะนุรักษ์, นรพล จินันท์เดช, และประยงค์ มีใจชื่อ. (2560). อิทธิพลของทัศนคติต่อการใช้งานและปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อพฤติกรรมความตั้งใจในการใช้เทคโนโลยีของพนักงานอุตสาหกรรมการค้าส่งและค้าปลีกไทย. สมาคมนักวิจัย, 22(1), 41-53.
- ศักรินทร์ ดันสุพงษ์. (2557). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการยอมรับแอปพลิเคชันไลน์. สารนิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2557). รายงานผลเบื้องต้นการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย พ.ศ. 2557. หน่วยงานที่เผยแพร่ : สำนักสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- สำเนียง พาดิบุตร. (2542). ปัจจัยด้านสุขภาพที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกิจกรรมของผู้สูงอายุ จังหวัด หนองคาย. สารนิพนธ์ สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุกั ศิริวงศ์พากร. (2556). การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- สุทธิพงษ์ บุญผดุง. (2554). คุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในท้องถิ่น โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง(ระยะที่1). (รายงานการวิจัย). มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- อินทुकานต์ กุลไวย. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มแข็งอดทน และการสนับสนุนทางสังคม กับความสามารถในการดูแลตนเองของผู้สูงอายุ. วิทยานิพนธ์ พยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เอกพบ เอสมทราเมษฐ์. (2559). การพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุในชุมชน อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อารีย์ มัยงพงษ์. (2556). สภาพและความต้องการการฝึกอบรมด้าน ICT ของผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร. *Journal of Community Development Research*. เข้าถึงจาก www.journal.nu.ac.th/JCDR/article/view/511/468
- อารีย์ มัยงพงษ์ และ เกื้อกุล ตาเย็น. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการเรียนรู้สื่อเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในยุคหลอมรวมเทคโนโลยี. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

ความสัมพันธ์ระหว่างการพึ่งพาตนเองกับการยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุในจังหวัดสงขลา

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามชุดนี้จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการศึกษาและการจัดทำสารนิพนธ์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาในครั้งนี้จะใช้ประโยชน์เพื่อการศึกษาเท่านั้น จะไม่มีผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่ประการใด
2. วัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลของผู้สูงอายุภายในจังหวัดสงขลาที่มีการใช้งานในกลุ่มของเทคโนโลยี โทรศัพท์มือถือ (Smart Phone) แท็บเล็ต (Tablet) คอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะ (PC) หรือ คอมพิวเตอร์แบบพกพา (Notebook, Laptop) แบบสอบถามประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ

ส่วนที่ 3 การยอมรับเทคโนโลยีของผู้สูงอายุ

3. ขอความอนุเคราะห์จากท่าน โปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ทางผู้ศึกษาขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่งที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามและแสดงความคิดเห็นอันเป็นประโยชน์เพื่อใช้ในการศึกษาต่อไป

คำถามคัดกรอง

1. ท่านเป็นผู้มีอายุ 60 ปีขึ้นไป
 1. ใช่   2. ไม่ใช่
2. ท่านเคยมีประสบการณ์ในการใช้งานในกลุ่มของเทคโนโลยี โทรศัพท์มือถือ (Smart Phone), แท็บเล็ต (Tablet), คอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะ (PC), หรือ คอมพิวเตอร์แบบพกพา (Notebook, Laptop)
 1. ใช่   2. ไม่ใช่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ

1. ชาย 2. หญิง

2. อายุ

1. 60-65 2. 66-70 3. 71-75
 4. 75 ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี 2. ปริญญาตรี 3. สูงกว่าปริญญาตรี

4. อาชีพ

1. ลูกจ้าง 2. อาชีพอิสระ/ธุรกิจส่วนตัว 3. ข้าราชการบำนาญ
 4. ไม่ได้ทำอะไร

5. รายได้

1. ต่ำกว่า 5,000 2. 5,001-10,000 3. 10,001-15,000
 4. 15,001-20,000 5. 20,001-25,000 6. 25,000-30,000 7. มากกว่า 30,000

6. จำนวนสมาชิกครอบครัว

1. 1 คน 2. 2 คน 3. 3 คน 4. 4 คน
 5. 5 คน 6. มากกว่า 5 คน

7. ท่านเคยมีประสบการณ์ใช้งานกลุ่มของเทคโนโลยีดังนี้ (ระบุได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. โทรศัพท์มือถือ (Smart Phone) 2. แท็บเล็ต (Tablet) 3. คอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะ(PC)
 4. คอมพิวเตอร์แบบพกพา (Notebook, Laptop)

ส่วนที่ 2 การพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่าง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

การพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ	ระดับความคิดเห็น				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยสุด
ปัจจัยด้านร่างกาย					
1. ท่านมีความพยายามที่จะดูแลตนเองโดยไม่ให้ใครมาคอยกังวล					
2. ท่านพยายามที่จะไปไหนมาไหนด้วยตนเอง					
3. ท่านสามารถทำกิจกรรมต่างๆได้ดีเมื่อเทียบกับคนในวัยเดียวกัน เช่น การเดิน หรือ การออกกำลังกาย					
4. เมื่อเจ็บป่วยท่านสามารถดูแลตัวเองได้ในขั้นต้น					
5. มีความระมัดระวังตนเองเมื่อต้องเดินในบริเวณที่อาจจะหกล้มหรือลื่นได้ง่าย					
6.ท่านมีการสังเกตความผิดปกติของร่างกายของตนเอง					
7. ท่านสามารถดูแลตัวเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้อย่างปกติ					
8.ท่านคิดว่าท่านเป็นคนแข็งแรงตามวัยของตนเอง					
ปัจจัยด้านจิตใจ					
9. ท่านไม่หวาดวิตกกังวลเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ผ่านมาในช่วงชีวิตแต่จะรู้สึกว่าคุณค่ามีความรู้จากประสบการณ์ของชีวิต					
10. ไม่มีความกังวลใจมากนักเมื่อลูกหลานมีภาระหน้าที่ต้องทำและไม่มีเวลามาดูแลมากพอ					
11. ท่านไม่รู้สึกถึงความน้อยใจต่อโชคชะตาของชีวิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน					

การพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ	ระดับความคิดเห็น				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยสุด
ปัจจัยด้านจิตใจ					
12. ท่านรู้สึกอยู่เสมอว่าเมื่อพูดหรือทำอะไรที่ผิดพลาดไป ท่านคิดที่จะแก้ไขและเชื่อว่าบ้างเรื่องเด็กรุ่นใหม่จะมีความรู้ที่ ดีกว่าคนรุ่นท่าน					
13. ท่านคิดว่าสิ่งที่คาดหวังอาจจะไม่ประสบความสำเร็จ เสมอไปและไม่นำเรื่องราวต่างๆมาบ่นกับคนรอบข้าง					
14. ท่านพยายามจัดการกับอารมณ์ที่รู้สึกไม่พอใจ ไม่สบายใจ หรือความหงุดหงิด ความฉุนเฉียว โดยการทำให้สบาย และ ไม่วิตก					
15. ท่านไม่รู้สึกลำบากอะไรในชีวิตประจำวัน					
ปัจจัยด้านสังคม					
16. ท่านมักทำกิจกรรมต่างๆกับคนในครอบครัว บุตร หลาน คนใกล้ชิดอยู่เสมอๆ					
17. ท่านมักจะทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม					
18. ท่านมักจะพบปะเพื่อนๆ พูดคุยสนทนาในเรื่องต่างๆ วิจารณ์เรื่องราวที่เกิดขึ้นต่างๆไปในเหตุการณ์ปัจจุบัน					
19. ท่านมีการเข้าร่วมสมาคมหรือกลุ่มกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้อง ของกับกลุ่มผู้สูงอายุอยู่เสมอ					
20. ท่านมีความรู้สึกภูมิใจ เมื่อมีคนรู้จักหรือคนใกล้ชิดมา ปรึกษาหรือขอคำแนะนำ					
21. ท่านรู้สึกว่า ท่านเป็นส่วนหนึ่งในการทำกิจกรรมร่วมกับ สมาชิกภายในครอบครัวหรือในสังคม					
22. ท่านไปร่วมกิจกรรมตามประเพณี ของคนใกล้ชิด เช่น งานบวช งานแต่งงาน หรืองานศาสนาที่ตนนับถือ					

การพึ่งพาตนเองของผู้สูงอายุ	ระดับความคิดเห็น				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
ปัจจัยด้านการเงิน					
23. ท่านมีการวางแผนทางการเงินทั้งก่อนและหลังเกษียณ					
24. ท่านมีการสะสมทรัพย์สินไว้ใช้ยามฉุกเฉิน					
25. ท่านมีความคิดอย่างรอบคอบในการใช้จ่ายแต่ละครั้ง					
26. ท่านมีการทำรายรับรายจ่ายในแต่ละเดือนหรือมีการ ทบทวนการใช้จ่ายของตนเองอยู่เสมอ					
27. มีเงินใช้จ่ายอย่างเพียงพอในการใช้ชีวิตโดยพยามไม่ให้ เดือดร้อนถึงลูกหลาน					

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการยอมรับเทคโนโลยี

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่าง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

การยอมรับเทคโนโลยี	ระดับความคิดเห็น				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อยสุด
ปัจจัยด้านการรับรู้ถึงประโยชน์					
1. ท่านคิดว่าเทคโนโลยีที่ใช้มีส่วนช่วยทำให้ท่านรู้ข่าวสารทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน					
2. ท่านคิดว่าเทคโนโลยีที่ใช้มีส่วนช่วยในการทำกิจวัตรประจำวันต่างๆของท่านมีประสิทธิภาพมากขึ้น					
3. ท่านคิดว่าเทคโนโลยีที่ใช้สามารถช่วยให้งานต่างๆของท่านเสร็จเร็วขึ้น					
4. ท่านสามารถหาความรู้ทั่วไปเพิ่มเติมได้จากการใช้งานในเทคโนโลยีของท่าน					
5. เทคโนโลยีของท่านทำให้ท่านได้พูดคุยติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นมากขึ้น					
ปัจจัยด้านการรับรู้ความง่ายในการใช้					
6. ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีได้โดยไม่ต้องใช้ความพยายามมาก					
7. ท่านสามารถใช้งานเทคโนโลยีของท่านได้คล่องแคล่วโดยใช้ระยะเวลาไม่นาน					
8. ท่านสามารถเรียนรู้การใช้งานเทคโนโลยีของท่านได้โดยง่าย					
9. ท่านมีความเข้าใจในการใช้งานได้ทันทีเมื่อเริ่มใช้งานในเทคโนโลยีของท่าน					
10. ท่านสามารถควบคุมการใช้งานได้ด้วยตัวเองเมื่อเริ่มใช้งาน					

การยอมรับเทคโนโลยี	ระดับความคิดเห็น				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
ปัจจัยด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้					
11. ท่านรู้สึกว่าคุณสมบัติของเทคโนโลยีของท่านทำให้ท่านมีความรู้ความสามารถในการทำงานมากขึ้น					
12. ท่านรู้สึกว่าคุณสมบัติของเทคโนโลยีที่ท่านใช้มีส่วนช่วยให้การทำงานมีความง่ายขึ้น					
13. ท่านรู้สึกว่าคุณสมบัติของเทคโนโลยีของท่านช่วยให้การทำกิจกรรมประจำวันที่เกี่ยวข้องมีความสะดวกสบายมากขึ้น					
14. เทคโนโลยีที่ท่านใช้ทำให้ท่านมีสมาธิในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องมากขึ้น					
15. ท่านรู้สึกมีความพึงพอใจในตัวเทคโนโลยีที่ท่านใช้					
ปัจจัยด้านอิทธิพลทางสังคม					
16. ท่านคิดว่าคนในสังคมใช้เทคโนโลยี โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก หรือคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะมีผลต่อความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี ของท่าน					
17. ท่านคิดว่าคนในครอบครัวใช้เทคโนโลยี โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก หรือคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะมีผลทำให้ท่านมีความต้องการที่จะใช้มากขึ้น					
18. ท่านคิดว่าคนสนิทหรือคนใกล้ชิดที่ท่านแนะนำให้ใช้เทคโนโลยี โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก หรือคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะมีผลต่อความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี ของท่าน					

การยอมรับเทคโนโลยี	ระดับความคิดเห็น				
	5 มากที่สุด	4 มาก	3 ปานกลาง	2 น้อย	1 น้อยสุด
ปัจจัยด้านพฤติกรรมการตั้งใจใช้งาน					
19. ท่านตั้งใจที่จะใช้งานเทคโนโลยีของท่านไปเรื่อยๆในอนาคต					
20. ท่านตั้งใจที่จะใช้งานเทคโนโลยีของท่านอย่างสม่ำเสมอ					
21. เมื่อต้องการรับรู้ข่าวสารหรือข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันของท่าน ท่านจะเลือกช่องทางการรับรู้ผ่านทางเทคโนโลยีของท่านเป็นอันดับแรก					
22. ท่านตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยีของท่านเป็นสื่อกลางในการส่งต่อความสุขเช่นอวยพรปีใหม่อวยพรวันเกิด เป็นต้น					
ปัจจัยด้านการรับรู้ความเพลิดเพลิน					
23. ท่านมีความเพลิดเพลินเมื่อเริ่มใช้งานเทคโนโลยีของท่าน					
24. เทคโนโลยีของท่านสามารถทำให้ท่านได้รับความบันเทิงจากการใช้งาน					
25. ท่านได้รับความสนุกสนานจากการสื่อสารผ่านเทคโนโลยีของท่าน					
26. ท่านรู้สึกตื่นเต้นตอนเริ่มใช้ในเทคโนโลยีของท่าน					
27. ท่านรู้สึกอารมณ์ดีเมื่อได้ใช้งานในเทคโนโลยีของท่าน					

ภาคผนวก ข

แสดงผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach 's alpha coefficient) จากแบบสอบถาม 30 ชุด พบว่า ค่า Cronbach 's alpha ของชุดคำถามระดับของการพึ่งพาตนเอง เท่ากับ .952 และค่า Cronbach 's alpha ของชุดคำถามการยอมรับเทคโนโลยี เท่ากับ .974

1. ผลการทดสอบแบบสอบถามระดับการพึ่งพาตนเอง

ตารางที่ ข.1

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.952	27

ตารางที่ ข.2

Item Statistics			
	Mean	Std. Deviation	N
1. ท่านมีความพยายามที่จะดูแลตนเองโดยไม่ให้ใครมาคอยกังวล	4.6000	.81368	30
2. ท่านพยายามที่จะไปไหนมาไหนด้วยตนเอง	4.4667	.77608	30
3. ท่านสามารถทำกิจกรรมต่างๆได้ดีเมื่อเทียบกับคนในวัยเดียวกัน เช่น การเดินหรือ การออกกำลังกาย	4.4667	.77608	30
4. เมื่อเจ็บป่วยท่านสามารถดูแลตัวเองได้ในขั้นต้น	4.3333	.80230	30
5. มีความระมัดระวังตนเองเมื่อต้องเดินในบริเวณที่อาจจะมีหลุมหรือสิ่งได้ง่าย	4.4000	.72397	30
6.ท่านมีการสังเกตความผิดปกติของร่างกายของตนเอง	4.2667	.69149	30
7. ท่านสามารถดูแลตัวเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้อย่างปกติ	4.3000	.70221	30
8.ท่านคิดว่าท่านเป็นคนแข็งแรงตามวัยของตนเอง	4.2667	.78492	30
9.ท่านไม่หวาดวิตกกังวลเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ผ่านมาในช่วงชีวิตแต่จะรู้สึกว่าคุณค่ามีความรู้จากประสบการณ์ของชีวิต	4.3000	.87691	30
10.ท่านไม่มีความกังวลใจมากนักเมื่อลูกหลานมีภาระหน้าที่ที่ต้องทำและไม่มีเวลามาดูแลมากพอ	4.3000	.83666	30
11.ท่านไม่รู้สึกถึงความน้อยใจต่อโชคชะตาของชีวิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน	4.2667	.90719	30
12.ท่านรู้สึกอยู่เสมอว่าเมื่อพูดหรือทำอะไรที่ผิดพลาดไป ท่านคิดที่จะแก้ไขและเชื่อว่าบางเรื่องเด็กรุ่นใหม่จะมีความรู้ที่ดีกว่าคุณรุ่นท่าน	4.3000	.83666	30
13.ท่านคิดว่าสิ่งที่คาดหวังอาจจะไม่ประสบความสำเร็จเสมอไปและไม่นำเรื่องราวต่างๆมาบ่นกับคนรอบข้าง	4.0000	.90972	30

ตารางที่ ข.2 (ต่อ)

Item Statistics			
	Mean	Std. Deviation	N
14.ท่านพยายามจัดการกับอารมณ์ที่รู้สึกไม่พอใจ ไม่สบายใจ หรือความหงุดหงิด ความฉุนเฉียว โดยการทำให้สบาย และไม่วิตก	3.9333	.98027	30
15.ท่านไม่รู้สึกลำบากอะไรในชีวิตประจำวัน	3.9000	1.06188	30
16.ท่านมักทำกิจกรรมต่างๆกับคนในครอบครัว บุตร หลาน คนใกล้ชิดอยู่เสมอๆ	4.0000	.78784	30
17.ท่านมักจะทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม	3.8333	.69893	30
18.ท่านมักจะพบปะเพื่อนๆ พูดคุยสนทนาในเรื่องต่างๆ วิเคราะห์เรื่องราวที่เกิดขึ้น ทั่วๆไปในเหตุการณ์ปัจจุบัน	4.0000	.78784	30
19.ท่านมีการเข้าร่วมสมาคมหรือกลุ่มกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้สูงอายุอยู่เสมอ	4.0000	.83045	30
20.ท่านมีความรู้สึกภูมิใจ เมื่อมีคนรู้จักหรือคนใกล้ชิดมาปรึกษาหรือขอคำแนะนำ	3.9667	.76489	30
21.ท่านรู้สึกว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งในการทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกภายในครอบครัว หรือในสังคม	4.0667	.69149	30
22.ท่านไปร่วมกิจกรรมตามประเพณี ของคนใกล้ชิด เช่น งานบวช งานแต่งงาน หรือ งานศาสนาที่ตนนับถือ	3.8000	.80516	30
23.ท่านมีการวางแผนทางการเงินทั้งก่อนและหลังเกษียณ	4.4667	.86037	30
24.ท่านมีการสะสมทรัพย์สินไว้ใช้จ่ายฉุกเฉิน	4.3667	.85029	30
25.ท่านมีความคิดอย่างรอบคอบในการใช้จ่ายแต่ละครั้ง	4.2667	.90719	30
26.ท่านมีการทำรายรับรายจ่ายในแต่ละเดือนหรือมีการทบทวนการใช้จ่ายของตนเองอยู่เสมอ	4.1333	1.00801	30
27.มีเงินใช้จ่ายอย่างเพียงพอในการใช้ชีวิตโดยพยายามไม่ให้เดือดร้อนถึงลูกหลาน	4.2000	.92476	30

ตารางที่ ข.3

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. ท่านมีความพยายามที่จะดูแลตนเองโดยไม่ให้ใครมาคอยกังวล	108.6000	206.731	.791	.949
2. ท่านพยายามที่จะไปไหนมาไหนด้วยตนเอง	108.7333	208.478	.750	.949
3. ท่านสามารถทำกิจกรรมต่างๆได้ดีเมื่อเทียบกับคนอื่นในวัยเดียวกัน เช่น การเดินหรือ การออกกำลังกาย	108.7333	208.616	.744	.949
4. เมื่อเจ็บป่วยท่านสามารถดูแลตัวเองได้ในขั้นต้น	108.8667	206.395	.818	.948
5. มีความระมัดระวังตนเองเมื่อต้องเดินในบริเวณที่อาจจะหกล้ม หรือลื่นได้ง่าย	108.8000	209.200	.772	.949
6.ท่านมีการสังเกตความผิดปกติของร่างกายของตนเอง	108.9333	211.099	.712	.950
7. ท่านสามารถดูแลตัวเองในการปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้อย่างปกติ	108.9000	212.162	.647	.950
8.ท่านคิดว่าท่านเป็นคนแข็งแรงตามวัยของตนเอง	108.9333	209.789	.681	.950
9.ท่านไม่หวาดวิตกกังวลเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ผ่านมาในช่วงชีวิต แต่จะรู้สึกว่าคุณค่ามีคุณค่ามีความรู้จากประสบการณ์ของชีวิต	108.9000	207.403	.701	.949
10.ท่านไม่มีความกังวลใจมากนักเมื่อลูกหลานมีภาระหน้าที่ที่ต้องทำ และไม่มีเวลามาดูแลมากพอ	108.9000	208.162	.705	.949
11.ท่านไม่รู้สึกลังเลใจต่อโชคชะตาของชีวิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน	108.9333	205.995	.732	.949
12.ท่านรู้สึกอยู่เสมอว่าเมื่อพูดหรือทำอะไรที่ผิดพลาดไป ท่านคิดที่จะแก้ไขและเชื่อว่าบ้างเรื่องเด็กรุ่นใหม่จะมีความรู้ที่ดีกว่าคุณรุ่นท่าน	108.9000	206.990	.756	.949
13.ท่านคิดว่าสิ่งที่คาดหวังอาจจะไม่ประสบความสำเร็จเสมอไป และไม่นำเรื่องราวต่างๆมาบ่นกับคนรอบข้าง	109.2000	205.269	.759	.949
14.ท่านพยายามจัดการกับอารมณ์ที่รู้สึกไม่พอใจ ไม่สบายใจ หรือ ความหงุดหงิด ความฉุนเฉียว โดยการทำให้สบาย และไม่วิตก	109.2667	204.685	.722	.949
15.ท่านไม่รู้สึกลำบากอะไรในชีวิตประจำวัน	109.3000	201.114	.785	.949
16.ท่านมักทำกิจกรรมต่างๆกับคนในครอบครัว บุตร หลาน คนใกล้ชิดอยู่เสมอๆ	109.2000	210.441	.649	.950
17.ท่านมักจะทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม	109.3667	215.757	.470	.952
18.ท่านมักจะพบปะเพื่อนๆ พูดคุยสนทนาในเรื่องต่างๆ วิจารณ์เรื่องราวที่เกิดขึ้นต่างๆไปในเหตุการณ์ปัจจุบัน	109.2000	211.407	.605	.950
19.ท่านมีการเข้าร่วมสมาคมหรือกลุ่มกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้สูงอายุอยู่เสมอ	109.2000	218.717	.264	.954

ตารางที่ ข.3 (ต่อ)

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
20.ท่านมีความรู้สึกภูมิใจ เมื่อมีคนรู้จักหรือคนใกล้เคียงมาปรึกษาหรือขอคำแนะนำ	109.2333	217.978	.324	.953
21.ท่านรู้สึกว่าคุณเป็นส่วนหนึ่งในการทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกภายในครอบครัวหรือในสังคม	109.1333	218.947	.316	.953
22.ท่านไปร่วมกิจกรรมตามประเพณี ของคนใกล้ชิด เช่น งานบวช งานแต่งงาน หรืองานศาสนาที่ตนนับถือ	109.4000	219.145	.256	.954
23.ท่านมีการวางแผนทางการเงินทั้งก่อนและหลังเกษียณ	108.7333	206.064	.773	.949
24.ท่านมีการสะสมทรัพย์สินไว้ใช้จ่ายฉุกเฉิน	108.8333	209.040	.656	.950
25.ท่านมีความคิดอย่างรอบคอบในการใช้จ่ายแต่ละครั้ง	108.9333	208.961	.614	.950
26.ท่านมีการทำรายรับรายจ่ายในแต่ละเดือนหรือมีการทบทวนการใช้จ่ายของตนเองอยู่เสมอ	109.0667	209.237	.536	.952
27.มีเงินใช้จ่ายอย่างเพียงพอในการใช้ชีวิตโดยพยายามไม่ให้เดือดร้อนถึงลูกหลาน	109.0000	208.276	.628	.950

2. ผลการทดสอบแบบสอบถามการยอมรับเทคโนโลยี

ตารางที่ ข.4

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.974	27

ตารางที่ ข.5

Item Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
1.ท่านคิดว่าเทคโนโลยีที่ใช้มีส่วนช่วยให้ท่านรู้ข่าวสารทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน	4.4333	.77385	30
2.ท่านคิดว่าเทคโนโลยีที่ใช้มีส่วนช่วยในการทำกิจกรรมประจำวันต่างๆของท่านมีประสิทธิภาพมากขึ้น	4.0333	.88992	30
3.ท่านคิดว่าเทคโนโลยีที่ใช้สามารถช่วยให้งานต่างๆของท่านเสร็จเร็วขึ้น	3.8667	.86037	30
4.ท่านสามารถหาความรู้ทั่วไปเพิ่มเติมได้จากการใช้งานในเทคโนโลยีของท่าน	3.7333	.90719	30
5.เทคโนโลยีของท่านทำให้ท่านได้พูดคุยติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นมากขึ้น	3.8667	.97320	30
6.ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีได้โดยไม่ต้องใช้ความพยายามมาก	3.6667	.99424	30

ตารางที่ ข.5 (ต่อ)

Item Statistics			
	Mean	Std. Deviation	N
7.ท่านสามารถใช้งานเทคโนโลยีของท่านได้คล่องแคล่วโดยใช้ระยะเวลาไม่นาน	3.6333	.99943	30
8.ท่านสามารถเรียนรู้การใช้งานเทคโนโลยีของท่านได้โดยง่าย	3.7000	.95231	30
9.ท่านมีความเข้าใจในการใช้งานได้ทันทีเมื่อเริ่มใช้งานในเทคโนโลยีของท่าน	3.6667	.92227	30
10.ท่านสามารถควบคุมการใช้งานได้ด้วยตัวเองเมื่อเริ่มใช้งาน	3.8333	.94989	30
11.ท่านรู้สึกว่าคุณสมบัติของเทคโนโลยีของท่านทำให้ท่านมีความรู้ความสามารถในการทำงานมากขึ้น	4.2333	1.00630	30
12.ท่านรู้สึกว่าคุณสมบัติของเทคโนโลยีที่ท่านใช้มีส่วนช่วยให้การทำงานมีความง่ายขึ้น	4.1333	1.00801	30
13.ท่านรู้สึกว่าคุณสมบัติของเทคโนโลยีของท่านช่วยให้การทำกิจกรรมประจำวันที่เกี่ยวข้องมีความสะดวกสบายมากขึ้น	4.1000	.84486	30
14.เทคโนโลยีที่ท่านใช้ทำให้ท่านมีสมาธิในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องมากขึ้น	3.9000	.80301	30
15.ท่านรู้สึกมีความพึงพอใจในตัวเทคโนโลยีที่ท่านใช้	3.9333	.86834	30
16.ท่านคิดว่าคนในสังคมใช้เทคโนโลยี โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก หรือคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะมีผลต่อความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี ของท่าน	3.8000	.92476	30
17.ท่านคิดว่าคนในครอบครัวใช้เทคโนโลยี โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก หรือคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะมีผลทำให้ท่านมีความต้องการที่จะใช้มากขึ้น	3.8667	.89955	30
18.ท่านคิดว่าคนสนิทหรือคนใกล้ชิดท่านแนะนำให้ใช้เทคโนโลยี โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก หรือคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะมีผลต่อความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี ของท่าน	3.9333	.86834	30
19. ท่านตั้งใจที่จะใช้งานเทคโนโลยีของท่านไปเรื่อยๆในอนาคต	4.4667	.89955	30
20.ท่านตั้งใจที่จะใช้งานเทคโนโลยีของท่านอย่างสม่ำเสมอ	4.2000	.96132	30
21.เมื่อต้องการรับรู้ข่าวสารหรือข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันของท่าน ท่านจะเลือกช่องทางการรับรู้ผ่านทางเทคโนโลยีของท่านเป็นอันดับแรก	4.1333	.81931	30
22.ท่านตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยีของท่านเป็นสื่อกลางในการส่งต่อความสุขเช่นอวยพรปีใหม่อวยพรวันเกิด เป็นต้น	4.3000	.87691	30
23.ท่านมีความเพลิดเพลินเมื่อเริ่มใช้งานเทคโนโลยีของท่าน	4.3667	.80872	30
24.เทคโนโลยีของท่านสามารถทำให้ท่านได้รับความบันเทิงจากการใช้งาน	4.4000	.81368	30
25.ท่านได้รับความสนุกสนานจากการสื่อสารผ่านเทคโนโลยีของท่าน	4.3333	.84418	30
26.ท่านรู้สึกตื่นเต้นตอนเริ่มใช้ในเทคโนโลยีของท่าน	4.4000	.81368	30
27.ท่านรู้สึกอารมณ์ดีเมื่อได้ใช้งานในเทคโนโลยีของท่าน	4.4333	.81720	30

ตารางที่ ข.6

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1.ท่านคิดว่าเทคโนโลยีที่ใช้มีส่วนช่วยให้ท่านรู้ข่าวสารทันต่อเหตุการณ์ในปัจจุบัน	104.9333	327.857	.760	.973
2.ท่านคิดว่าเทคโนโลยีที่ใช้มีส่วนช่วยในการทำกิจวัตรประจำวันต่างๆของท่านมีประสิทธิภาพมากขึ้น	105.3333	322.575	.826	.973
3.ท่านคิดว่าเทคโนโลยีที่ใช้สามารถช่วยให้งานต่างๆของท่านเสร็จเร็วขึ้น	105.5000	324.879	.778	.973
4.ท่านสามารถหาความรู้ทั่วไปเพิ่มเติมได้จากการใช้งานในเทคโนโลยีของท่าน	105.6333	322.309	.817	.973
5.เทคโนโลยีของท่านทำให้ท่านได้พูดคุยติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นมากขึ้น	105.5000	322.879	.741	.973
6.ท่านสามารถใช้เทคโนโลยีได้โดยไม่ต้องใช้ความพยายามมาก	105.7000	319.114	.835	.973
7.ท่านสามารถใช้งานเทคโนโลยีของท่านได้คล่องแคล่วโดยใช้ระยะเวลาไม่นาน	105.7333	319.582	.817	.973
8.ท่านสามารถเรียนรู้การใช้งานเทคโนโลยีของท่านได้โดยง่าย	105.6667	322.161	.781	.973
9.ท่านมีความเข้าใจในการใช้งานได้ทันทีเมื่อเริ่มใช้งานในเทคโนโลยีของท่าน	105.7000	322.562	.795	.973
10.ท่านสามารถควบคุมการใช้งานได้ด้วยตัวเองเมื่อเริ่มใช้งาน	105.5333	325.085	.694	.974
11.ท่านรู้สึกว่าคุณสมบัติของเทคโนโลยีของท่านทำให้ท่านมีความรู้ความสามารถในการทำงานมากขึ้น	105.1333	319.499	.813	.973
12.ท่านรู้สึกว่าคุณสมบัติของเทคโนโลยีที่ท่านใช้มีส่วนช่วยให้การทำงานมีความง่ายขึ้น	105.2333	321.289	.760	.973
13.ท่านรู้สึกว่าคุณสมบัติของเทคโนโลยีของท่านช่วยให้การทำกิจกรรมประจำวันที่เกี่ยวข้องมีความสะดวกสบายมากขึ้น	105.2667	325.168	.784	.973
14.เทคโนโลยีที่ท่านใช้ทำให้ท่านมีสมาธิในการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องมากขึ้น	105.4667	329.361	.678	.974
15.ท่านรู้สึกมีความพึงพอใจในตัวเทคโนโลยีที่ท่านใช้	105.4333	324.806	.773	.973
16.ท่านคิดว่าคนในสังคมใช้เทคโนโลยี โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก หรือคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะมีผลต่อความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี ของท่าน	105.5667	326.323	.676	.974
17.ท่านคิดว่าคนในครอบครัวใช้เทคโนโลยี โทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ต คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก หรือคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะมีผลทำให้ท่านมีความต้องการที่จะใช้มากขึ้น	105.5000	325.845	.711	.974

ตารางที่ ข.6 (ต่อ)

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
18. ท่านคิดว่าคนสนิทหรือคนใกล้ตัวท่านแนะนำให้ใช้เทคโนโลยีโทรศัพท์มือถือ แท็บเล็ตคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก หรือคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะมีผลต่อความตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยี ของท่าน	105.4333	325.564	.748	.973
19. ท่านตั้งใจที่จะใช้งานเทคโนโลยีของท่านไปเรื่อยๆในอนาคต	104.9000	324.921	.741	.973
20. ท่านตั้งใจที่จะใช้งานเทคโนโลยีของท่านอย่างสม่ำเสมอ	105.1667	320.626	.819	.973
21. เมื่อต้องการรับรู้ข่าวสารหรือข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันของท่าน ท่านจะเลือกช่องทางการรับรู้ผ่านทางเทคโนโลยีของท่านเป็นอันดับแรก	105.2333	325.082	.812	.973
22. ท่านตั้งใจที่จะใช้เทคโนโลยีของท่านเป็นสื่อกลางในการส่งต่อความสุขเช่นอวยพรปีใหม่อวยพรวันเกิด เป็นต้น	105.0667	325.099	.755	.973
23. ท่านมีความเพลิดเพลินเมื่อเริ่มใช้งานเทคโนโลยีของท่าน	105.0000	327.448	.740	.973
24. เทคโนโลยีของท่านสามารถทำให้ท่านได้รับความบันเทิงจากการใช้งาน	104.9667	328.309	.705	.974
25. ท่านได้รับความสนุกสนานจากการสื่อสารผ่านเทคโนโลยีของท่าน	105.0333	328.516	.671	.974
26. ท่านรู้สึกตื่นเต้นตอนเริ่มใช้ในเทคโนโลยีของท่าน	104.9667	329.689	.657	.974
27. ท่านรู้สึกอารมณ์ดีเมื่อได้ใช้งานในเทคโนโลยีของท่าน	104.9333	329.030	.677	.974

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล	นายต่อตระกูล ไชยอิน	
รหัสประจำตัวนักศึกษา	5910521033	
วุฒิการศึกษา		
วุฒิ	ชื่อสถาบัน	ปีที่สำเร็จการศึกษา
วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง	2555
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน		
วิศวกร อุทยานวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์		